червень 2000 р.
June 2000

ПРОМІНЬ

Promin

40

ліття

years

СОЮЗ
УКРАЇНОК
КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXX ЧЕРВЕНЬ Ч. 6
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор, Оксана Арсено

Редакційна Колегія:
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк

Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@bestnet.org

PROMIN

published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXX JUNE No. 6

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Editor - Oksana Arseneault
telephone 905-572-9626

Editorial Committee:
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Arseneault
E-mail c/o promin@bestnet.org

Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00

The editors reserve the right to edit submitted materials

Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

Формат - Оксана Арсено
Layout - Oksana Arseneault

ЗМІСТ
CONTENTS

1 Редакційна ..... Editorial
2 Син ..... The Son
3 Українські Батьки ..... Ukrainian Parents
4 Духовність ..... Spirituality
7 Молитва ..... Prayer
9 Жіночі Постаті ..... Women of Influence
11 Вісті з Централі ..... News from the National Office
12 Нашим Дітям ..... For Our Children
14 Життя і Культура ..... Life and Culture
18 Громадська Хроніка ..... Community Events
25 Ювілейний Фонд ..... 40th Anniversary Fund
26 Квіти Незабутнім ..... In Memoriam

Союзу Українок Канади / Ukrainian Women's Association of Canada
National Office : 202-456 Main Street, Winnipeg, MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882
Office hours: Monday, Wednesday, Friday 1 - 4 p.m.
Канцелярія відкрита в понеділок, середу і п'ятницю від 1-ої до 4-ої год. дня

Адреса, телефон, телефакс і електронічна пошта **ПРОМЕНЯ** подано з ліва
Promin address, telephones, fax & e-mail listed to the left

Editorial
Редакційна

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Місяць червень багатий на природню красу, на зелень, на квіти і на тепле обімаюче повітр'я, яке огріває наші душі і наші серця. Цей розквіт можна порівняти до розквіту життя, яке час від часу потребує відсвіженої сили, енергії і надії.

І хоч припиняємо нормальну зимову організаційну активність часто маємо нагоду брати участь в інших цікавих подіях, які відбуться цього літа.

Перед нами Всеканадська Конференція Союзу Українок Канади з дуже цікавою програмою. Підчас конференції будемо відзначувати 40-ліття Променя та буде представлено нове видання СУК „Приятель Дітей". Відразу після Конференції відбудеться Собор 2000 нашої Української Православної Церкви в Канаді.

Обидві ці події дуже важливі в нашому громадсько-церковному житті і ми повинні їх підтримати своєю присутністю та взяти в них активну участь.

Не менш важливим є участь нашої молоді в різних літніх курсах на оселях, в Інститутах або в Колегії Св. Андрея. Тут вони матимуть нагоду підкріпитие своє знання мови , літератури, мистецьтва і. т. п.

Сердечно вітаю всіх батьків і дідусів з нагоди ДНЯ БАТЬКА. В родині батько має, на рівні з матір'ю, велику відповідальність відносно виховання дітей і втримання родини на високому духовному і культурному рівні. Бажаємо їм кріпкого здоров'я і многих, многих літ.

Надіємося, що стрінимося з Вами підчас Конференції Союзу, а опісля на Соборі 2000.

До зустрічі!

Орися Сушко

We are all searching. For some of us, it is an active, conscious search for some tangible sign of that which we know is greater than ourselves. For others, it is an unspoken wonderment at a holiness beyond our reach, yet which quietly and gently guides the events of our lives. For each of us, the search is intensely personal. Our unique experiences and influences lead us to places in God's intellectual and emotional cosmos wherein we feel most comfortable, most at ease in our communion with His compelling omnipresence. Our heritage provides us with a foundation. That we begin with some sentiment of a greater power, if even a nebulous source of peace and joy and justice, is crucial. That this acknowledgement provides us with a starting point, a confidence with which to move forward, is essential to the journey. The journey is prayer.

Many have experienced the sensation of prayerful awe in a variety of circumstances: the breathtaking view of a snow-capped mountain, the clear and vibrant music of a bird's song, the power of a mighty river, the softness of a flower petal in misty morning dew. Each of these experiences return us to the source, to the purity and perfection of God's nature, untouched by human hands. With similar intensity of prayerful yearning, our hearts cry out in silent pain at the sight of innocent children victimized by the brutality of war, mothers cradling their starving children in the poverty-stricken third world, young boys, barely grown enough to hold a weapon, wielding guns in Africa to protect their families and homes. Our ability to feel both awe in the face of beauty or dismay and compassion at human tragedies is fed by the same source: love. And love, above all, is both the source and the ultimate goal, that which inspires us to pray.

At this time, when our world of beauty seems to be falling apart, unconditional love can be trying. We must trust that God's plan is beyond us yet fills our very beings. As Promin's Spirituality section shows us this month, regular prayer will keep us 'in tune' with Him and ourselves.

Oksana Arseneault

THE SON

Years ago, there was a very wealthy man who, with his devoted young son, shared a passion for art collecting. Together they traveled around the world, adding only the finest art treasures to their collection. Priceless works by Picasso, Van Gogh, Monet and many others adorned the walls of the family estate. The widowed elder man looked on with satisfaction as his only child became an experienced art collector. The son's trained eye and sharp business mind caused his father to beam with pride as they dealt with art collectors round the world.

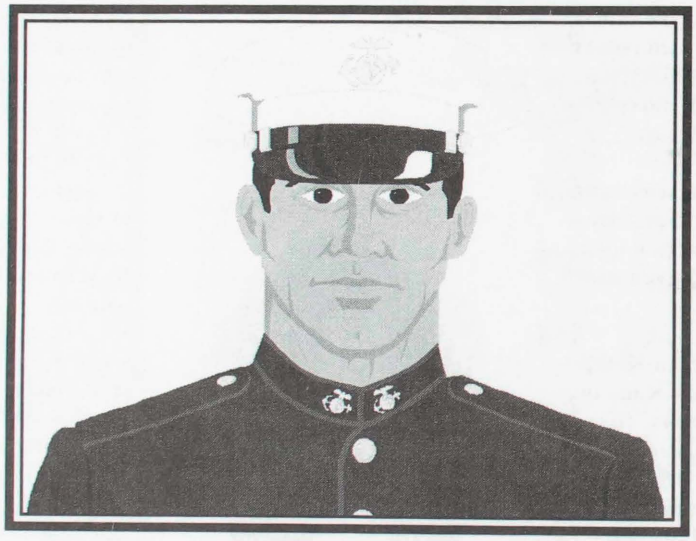

As winter approached, war engulfed the nation, and the young man left to serve his country. After only a few short weeks, his father received a telegram. His beloved son was missing in action. The art collector anxiously awaited more news, fearing he would never see his son again. Within days, his fears were confirmed. The young man had died while rushing a fellow soldier to a medic.

Distraught and lonely, the old man faced the upcoming Christmas holidays with anguish and sadness. The joy of the season -- a season that he and his son had so looked forward to -- would visit his house no longer.

On Christmas morning, a knock on the door awakened the depressed old man. As he walked to the door, the masterpieces of art on the walls only reminded him that his son was not coming home. As he opened the door, he was greeted by a soldier with a large package in his hand. He introduced himself to the man by saying, "I was a friend of your son. I was the one he was rescuing when he died. May I come in for a few moments? I have something to show you."

As the two began to talk, the soldier told of how the man's son had told everyone of his -- not to mention his father's -- love of fine art. "I'm an artist," said the soldier, "and I want to give you this." As the old man unwrapped the package, the paper gave way to reveal a portrait of the man's son.

Though the world would never consider it the work of a genius, the painting featured the young man's face in striking detail. Overcome with emotion, the man thanked the soldier, promising to hang the picture above the fireplace.

A few hours later, after the soldier had departed, the old man set about his task. True to his word, the painting went above the fireplace, pushing aside thousands of dollars of paintings. And then the man sat in his chair and spent Christmas gazing at the gift he had been given.

During the days and weeks that followed, the man realized that even though his son was no longer with him, the boy's life would live on because of those he had touched. He would soon learn that his son had rescued dozens of wounded soldiers before a bullet stilled his caring heart. As the stories of his son's gallantry continued to reach him, fatherly pride and satisfaction began to ease the grief. The painting of his son soon became his most prized possession, far eclipsing any interest in the pieces for which museums around the world clamored. He told his neighbours it was the greatest gift he had ever received. The following spring, the old man became ill and passed away.

The art world was in anticipation. With the collector's passing, and his only son dead, those paintings would be sold at an auction. According to the will of the old man, all of the art works would be auctioned on

Christmas day, the day he had received his greatest gift. The day soon arrived and art collectors from around the world gathered to bid on some of the world's most spectacular paintings. Dreams would be fulfilled this day; greatness would be achieved as many would claim, "I have the greatest collection."

The auction began with a painting that was not on any museum's list. It was the painting of the man's son. The auctioneer asked for an opening bid. The room was silent. "Who will open the bidding with $100?" he asked.

Minutes passed. No one spoke. From the back of the room came, "Who cares about that painting? It's just a picture of his son. Let's forget it and go on to the good stuff." More voices echoed in agreement. "No, we have to sell this one first," replied the auctioneer. "Now, who will take the son?"

Finally, a friend of the old man spoke. "Will you take ten dollars for the painting? That's all I have, I knew the boy, so I'd like to have it."

"I have ten dollars. Will anyone go higher?" called the auctioneer. After more silence, the auctioneer said, "Going once, going twice. Gone." The gavel fell. Cheers filled the room and someone exclaimed, "Now we can get on with it and we can bid on these treasures!"

The auctioneer looked at the audience and announced the auction was over.

Stunned disbelief quieted the room. Someone spoke up and asked, "What do you mean it's over? We didn't come here for a picture of some old guy's son. What about all of these paintings? There are millions of dollars of art here! I demand that you explain what's going on!"

The auctioneer replied, "It's very simple. According to the will of the father, whoever takes the son...gets it all."

Puts things into perspective, doesn't it? Just as those art collectors discovered on that Christmas day, the message is still the same -- the love of a Father -- a Father whose greatest joy came from his son who went away and gave his life rescuing others. And because of that Father's love...whoever takes the Son gets it all.

Author Unknown

Українські батьки -- вихователі будучого покоління

З спільними силами батько і мати виховують і навчають своїх дітей. Вони є первовзором будучого характеру своїх дітей. Вони розказують своїм дітям про лицарів, про козаків, і про любов до України. Вони наказують своїм дітям ніколи не забувати прекрасні українські пісні, ритмічні українські танці, любити вишивану сорочку і віночок, - і милозвучну рідну мову. Батьки навчають своїх дітей, що ці великі скарби наші були передані матерю - Україною, щоб шанувати їх і передати будучим поколінням як великі святощі українського народу.

Ці скарби найкраще можуть вложи ти в істоту української дитини свідомі батьки. Всі важні чинники як школа, церква, книжка, можуть вчителі продовжувати ту будову яку поставили батьки. Щоб оберігати національну свідомість, національну душу і гордість, любов і пошану до свого народу, повинні обов'язково вщіпити в своїх дітей, батько і мати. Вони навчають їх пізнати Творця неба і землі і віру в Нього, котра є необхідною підставою нашого морального життя.

Батьки вщеплюють у своїх дітей неписані закони звичаїв і обичаїв, котрі є сильним моральним фундаментом народу. Вони з любов'я все своє життя і щастя вкладають у щастя своїх дітей. Ми у великій мірі завдячуємо українським батькам, що українська мова, українська пісня, та українська нація взагалі перетримала усі лихоліття і не загинула.

Батьки беруть участь в громаді, в організації, освідомлюються, - працюють, щоб бути добрими членами і добрим приміром своїм дітям. Щасливі батьки що вщепили в своїх дітей гарні душевні прикмети і чесноти, як любов до сво'ї родини, до свого народу, до сво'ї мови і звичаїв, сильну віру в Бога і прив'язання до релігійно-морального життя, до витривалости і жертвенности.

Найбільшим завданням сучасних українських батьків: виховати дітей з любов'ю до Бога і до свого народу.

Уривки із збірника - видання СУК, 1933

Подала Галина Мельник-Марко

Spirituality

Orthodoxy: Jewish and Christian

by Fr. James A. Bernstein

I am a Jew by birth. Our family roots are in Jerusalem, near the Mount of Olives, where my four grandparents are buried. My father, Isaac, was born in the old, walled city of Jerusalem. He received his rabbinical certificate from the venerable chief rabbi of Jerusalem, Rabbi Yosef Chaim Sonnenfeld. My father, however, was not a rabbi for long. World War II and its slaughter of millions of Jews contributed to his loss of faith.

My parents had no choice as to whom they would marry, for while still children, their marriage had been arranged by their parents. This was the tradition -- the way it had been for thousands of years among the ultra-Orthodox Jews. I'm not complaining though -- they produced me! We moved as a family to Queens, New York, where I was raised. One day in 1962, when I was sixteen years of age, a friend gave me a "forbidden" book -- the New Testament. I studied it in secret, under the covers in my bedroom at night, with a flashlight. And the impossible happened. I believed it and felt compelled to follow Jesus Christ.

The life of Christ presented in the Bible moved me deeply. The New Testament seemed to me to be a natural continuation of the Old Testament. In Christ, the age-old struggle between a loving God and an unbelieving people came to a dramatic head. Praying to God, I asked, "If Jesus is the Messiah, let it be shown me." Soon after, in an intensely personal spiritual experience, I felt assured of His reality.

Being convinced of the truth of Christianity, I next began searching for a Christian Church. I knew nothing about Churches so I became what was easiest for me to become, an Independent (with a capital I) Protestant. This was "safe", for I could read the Bible and develop my own beliefs without being too committed to the Church. In fact, I didn't even have to join or be baptized. Best of all, I could disassociate myself from nominal denominational Churches. But this didn't mean I wanted to be anonymous. To the contrary, I wanted to go "all out" in my commitment to Jesus Christ. At Queens College in New York, I became very active in a group called Intervarsity Christian Fellowship and became president. To maintain my Jewish identity, I also sought out and became attached to some Jewish-Christian fellowship groups. After graduating from Queens College in 1970, I accompanied the Reverend Moishe Rosen and a few other Jewish-Christians to the West Coast in order to establish a brand new organization called "Jews for Jesus." Soon I moved to Berkeley, California and became active in the 70's "Jesus Movement."

My involvement in evangelical Protestantism was a positive experience. The Churches usually had strong communities, were Bible-centered, and provided good preaching. But somehow I sensed a lack of worship. I missed the traditional biblical Jewish emphasis upon worship that I had experienced as a young boy in the synagogue. Nevertheless, I hung in there and told myself, "no Church is perfect."

Rediscovering the Place of Worship

As the years passed, my desire to experience worship as described in the Bible grew. It became increasingly clear to me as I studied Scripture that everything the prophets and Apostles did -- whether it was preaching, teaching, evangelism, good deeds, or fellowship -- was pervaded by praise and worship of God. The Bible states that immediately after Pentecost, the disciples were "continuing daily with one accord in the temple, and breaking bread from house to house, they ate their food with gladness and simplicity of heart, praising God and having favour with all the people" (Acts 2:46, 47). From ancient times, Christians gathered together to worship God, not as "fellowship groups" but around Holy Communion: not around a charismatic preacher but around the "breaking of bread," the Body and Blood of Christ.

As a Jewish-Christian, I came to realize it was not enough for me to accept the Jewish Messiah, Our Lord Jesus Christ. I also had to discover the Church that He began through the early Jewish converts. What became of the early Jewish-Christian Church in the book of Acts? Where could I find such a worship-centered Church? I was tired of sitting in Church asking myself, "Why am I here?" "Why don't I feel fed?" "When will this sermon end?" "Why doesn't this service feel spiritual?" "When are we going to stop talking about worship, and do it?" I finally decided to visit some Churches that I had heard put the emphasis on worship. They were "spirit filled," charismatic-Pentecostal Churches. I found enthusiasm and warmth there, but the worship generated more heat than light. It was not the worship I had seen in the Bible. It was far too dependent upon the abilities of indi-

vidual leaders to entertain, too self-serving, often out of control. There seemed no place left to go. I had checked out a wide variety of Protestant Churches and none had that biblically based Jewish-Christian worship I was looking for. I visited a few Catholic masses, including folk masses, but the services seemed too casual. Besides, I knew that there were serious theological disagreements between Protestantism and Catholicism.

My friend, Jack Sparks, had been studying worship in the early Church. We talked repeatedly. One day I decided to check out a Church that I had never visited and knew little about. It was a Church that claimed to worship based on the ancient Jewish-Christian patterns. I went somewhat warily to this Orthodox Christian Church. To my pleasant surprise, I immediately felt a distinct sense of being in the presence of God the moment I walked inside the Church. It was like stepping back in time with Christ and entering the ancient Jewish Temple in Jerusalem! Everything about the service was centered in the worship of the Most High God. The music was much different than I was accustomed to hearing in Protestant Churches. It was more subdued and had a mystical quality about it. Visually, the interior of the Church reminded me of the ancient Temple -- it was stunning. And there was an altar with a Jewish looking candelabrum on it! Following the service, I went home, and found the sweet aroma of the incense had pervaded my clothes. It was as if I had brought some of the heavenly presence home with me!

Where Heaven and Earth Meet

I decided to study Orthodox Christianity more seriously, especially in worship. I discovered that in the Bible, whenever God revealed Himself to man, it was in a setting of worship that included beauty, order, and majesty. Both Old Testament and New Testament worship sought to reflect on earth the majesty of God as revealed from heaven. The Prophet Ezekiel had such an intense vision of God being worshiped in heaven, he had difficulty describing it in conventional terms. He speaks of a whirlwind, a great cloud with raging fire engulfing itself, lightening, an awesome crystal, the voice of an army, and a throne. He was on the throne a being with the appearance of a man. He fell on his face in awe. In a similar vein, I also discovered in the New Testament a reaffirmation of the heavenly majesty of God. Along with this reaffirmation is the dramatic revelation of the Father's grace and love to us in Christ. The writer of the book of Hebrews says in contrasting the New Covenant with the Old Covenant: "But you have come to Mount Zion and to the city of the living God, the heavenly Jerusalem, to an innumerable company of angels, to the general assembly and Church of the firstborn who are registered in heaven, to Go the Judge of all, to the spirits of just men made perfect, to Jesus the Mediator of the new covenant, and to the blood of sprinkling that speaks better things than that of Abel. See that you do not refuse Him who speaks" (Hebrews 12:22-25). He concludes by saying, "For our God is a consuming fire."

From ancient times, Christians gathered together to worship God, not as "fellowship groups" but around Holy Communion: not around a charismatic preacher but around the "breaking of bread," the Body and Blood of Christ.

In the last book of the Bible, a vision of Our Lord Jesus Christ enthroned and worshiped in heaven is described in which "His countenance was like the sun shining in its strength" (Revelation 1:16). When John saw Him, he fell at His feet as dead. He speaks further of the throne as surrounded by twenty-four other thrones upon which twenty-four elders sit. There are four living creatures which "...do not rest day or night, saying: 'Holy, holy, holy, Lord God Almighty, Who was and is and is to come!'" (Revelation 4:8). The Scriptures were clearly saying to me that God is worshiped in great glory in heaven, with great solemnity, and grandeur. His worship is awesome. Unfortunately many modern Christians tend to think of God as a cosmic "buddy." This familiar view of God greatly undermines worship. God loves us and is in the deepest sense our friend. But He is the everlasting God, our Creator, King, and Judge. Even the Apostle John, who is described in the Gospels as "the beloved" of the Lord because of his closeness to Christ, "fell at His feet as though dead" upon seeing Christ enthroned in heaven. If this beloved apostle and friend of Christ fell at His feet in worship, how much more readily should we worship Him in the dignity of humility?

As a Jew, I knew that God established the ancient Temple in Jerusalem, with all its elaborate ritual, to give us a glimpse of that worship which continually goes on in heaven. Moses had been instructed by God to make the tabernacle after the pattern of the heavenly prototype as seen in Exodus 25:9-40 (and later in Hebrews 8:5, 9:23, 24). This is the background in which the early Jewish-Christian Church understood worship -- seeking to reflect the heavenly worship in their worship on earth.

Jewish worship was always physical. The Old Testament people of God worshiped with music, with colour, with light and candles, with sweet

aroma and incense, with art, with the rhythmic chant, with feasts and fasts, with cycles of holy days, and with godly order and liturgy. I came to realize these things were neither pagan in origin nor temporal in character. They were fulfilled in Christ and retained. As I attended subsequent Orthodox services, it became clear that the Orthodox Church had inherited, kept, and practiced biblical worship. With icons and incense, with multicoloured vestments and ringing bells, with flickering candle light, melodious chant and processions, with cycles of feast days and with fasts, Judaism is fulfilled in Christ and our praise ascents to God. We on earth mystically join with those in heaven, together lifting up holy hands towards Him who sits upon the celestial throne. Together we sing, "Holy, holy, holy, Lord God Almighty, heaven and earth are filled with your glory!"

Discovering Christian Roots

Deeply impressed with Orthodox Christian worship, I began to seriously consider the continuity of the historical Orthodox Church. As a Jew, having roots had always been important to me. I now contemplated the importance of having Christian roots as well. I often meet evangelical Christians who tell me, "I am Jewish, too!" Most often, they are gentile Christians who not only think of themselves as being "spiritually" Jewish, but have also convinced themselves that they are physically Jews. Though it is flattering that they would want to consider themselves as such (Where were all these people during World War II!), I cannot help but think that they are deluding themselves. To be a Jew, it seems to me, is to be physically and historically part of the Jewish people. It's to be part of a people in flesh, in history, in birth, and death -- not only in sympathy or respect. The rest, as Saint Paul writes, must be grafted in.

Many evangelical Protestants and Jewish-Christians are the same when it comes to religion. Both groups share a tendency to "spiritualize" everything, often at the cost of the physical. I was now beginning to realize that the Church is every bit as physical and historical as the Jewish people. As an authentic Jew who is proud of his heritage, I was beginning to desire to be an authentic Christian in an authentic Christian Church. I knew my evangelical Protestant brethren to be authentic Christians who "knew" Jesus, were living holy lives, and were heaven bound. But did this mean they automatically manifested the Church? I was not sure. I was sure of one thing: I didn't want to be in a make-believe Church.

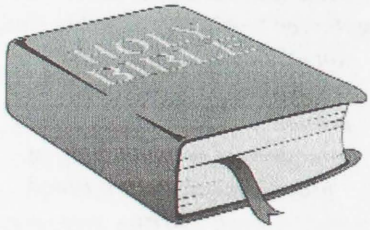

Rather, I wanted to be in that Church which is historically connected with the ancient Jewish-Christian Church.

Certainly, the Orthodox Church has clearly identifiable roots. She has a historical continuity of doctrine which can be traced back to the Apostles. This deposit of truth, called Holy Tradition, was passed down faithfully from person to person, and from generation to generation. Orthodox lineage was certainly visible, discernible, and historical. The Church claims to be, as the Apostle Paul said, the "pillar and ground of the truth" (I Timothy 3:15).

In addition to this succession of truth, there is another succession the Orthodox Church honours -- succession of bishops, the apostolic continuity which is rooted in the ancient Jewish-Christian Church. The New Testament reveals that from the very beginning the Apostles established individuals within local Churches who functioned as apostolic representatives and were called bishops *(episcopoi* in Greek). Numerous, readily available early accounts reveal that the office of bishop existed universally in the early Church. Bishops were present everywhere while the Church was still illegal and being persecuted by the Roman Empire. They were not a later "corruption," but were present in the Church from the beginning. For instance, the great martyr and bishop of Antioch, Ignatius, lived in the first century! He wrote: "Let all men respect the deacons as they reverence Jesus Christ, just as they must respect the bishops as the counterpart of the Father, and the presbyters as the council of God and the college of the apostles; without these no Church is recognized" (*St. Ignatius to the Trallians,* 3). Irenaeus of Lyons, at the end of the second century, likewise wrote: "Those who wish to see the truth can observe in every Church the tradition of the Apostles made manifest in the whole world. We can enumerate those who were appointed bishops in the Churches by the Apostles, and their successors, down to our own day" (*Irenaeus Against Heresies,* Book ?, Chapter 3).

Though I realized that the succession of bishops does not automatically assure a succession of truth, apostolic continuity did seem to be God's intent for His Church. As a Jew, it made good sense to me, for it helped provide a physical and tangible link as well as a spiritual link with the ancient Jewish-Christian Church.

TO BE CONTINUED NEXT MONTH IN PROMIN

Молитва

„Нехай же буде наша молитва пронизана почуттям розкаяння, нехай поєднається вона з плачем, - і спокуса ніколи не захопить нас". Ігнатій Брянчанінов

„Вся тканина твоєї молитви нехай буде не багатомовною, бо і матір блудний син одним словом змилости вили Бога.... Якщо ти в якому-небудь слові відчуваєш особливу насолоду або замилування, то зупинися на ньому; бо тоді і Ангел-Охоронитель наш молиться з нами". Іван Лістівичников

Православна церква має дуже великий досвід молитви, що накопичився протягом віків численними подвижниками і святими. Проте не всі вміють користуватися цим досвідом, для багатьох він - китайська грамота.

Якщо торкнутися молитви, потрібно спочатку говорити про зусилля та працю. Стан благодаті від молитви дається не одразу. Перший досвід, що приходить в молитві, може бути досвід „мовчання" або „відсутність" Бога. Мова йде не про об'єктивну відсутність, оскільки Бог ніколи не залишав нас, а про відчуття відсутності, яке ми переживаємо. Це свідчить про те, що ми можемо залишатися закритими для Бога, навіть коли молимося. Відкрити себе для Бога - означає передусім, відкрити себе для суду Його, стати перед Ним незахищеним і не огородженим якими-небудь виправданнями. Здебільшого перша наша реакція, коли ми зустрічаємося з величчю Господньою, - це бажання заховатися. Лише розкаяння, щире і свідоме, робить нас доступними для Бога, якоюсь мірою уможливлює і живий обов'язок із Ним.

Молитву слід починати з того, що ми грішники і потребуємо спасіння, що ми далеко від Бога, але не можемо без Нього жити, і перше, що ми можемо запропонувати Богу, - це наше невпинне прагнення до Нього. І тоді Бог може відкритися нам і прийняти нас.

Єпископ Федофан затворник (1815-1894) дає такі поради тим, хто вперше стає до молитви.

1. Вибери собі молитовне правило - ранкове, денне і вечірнє.

2. Правило спочатку повинне бути невиликим, щоб не виникла відраза у того, хто ще не звик до омолитовної праці.

3. Здійснювати це правило слід завжди із страхом і благовінням, зі всім старанням і увагою.

4. Тут потрібні стояння, поклони, припадання на коліна, хресне знамення, читання, деколи спів.

5. Чим частіше берешся за таку молитву, тим краще; можна молитися коротше, але частіше.

6. Читаючи молитви , що вказані в молитовниках, можна віддавати перевагу якій-небудь одній, щоб, коли почнеш її, одразу запламенів дух.

7. Правило молитвослів'я просте: стань для молитви із страхом і трепетом промовляй її, ніби у вуха Богові, супроводжуючи хрестом, поклонами, припаданням долілиць, як того бажає дух.

8. Незмінно виконуючи взяте правило, можна його і обільшувати за бажанням серця.

9. Не має значення: чи вголос, пошепки, чи мовчки читаєш та співаєш, бо Господь поблизу.

10. Слід твердо пам'ятати про кінцеву мету молитиви. Та молитва добра, яка закінчується припаданням до Бога з почуттям покірності Його волі, що веде нас до спасіння.

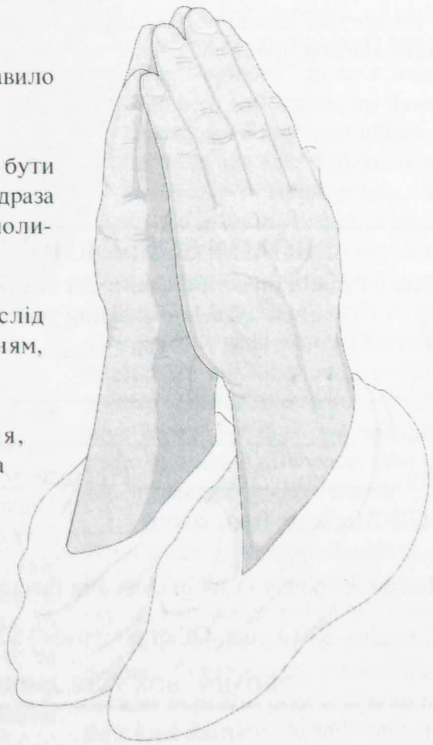

11. Є три ступені молитви. Перший ступінь молитви - молитва тілесна. Вона виявляється в стоянні, читанні, поклонах. Увага розпорушується, серце не відчуває, бажання немає, тут потрібне терпіння. Незважаючи на це, тримайся правила і твори молитву. Це діяльна молитва. Другий ступінь - молитва уважна; розум звикає зосереджуватися в час молитви і промовляти її всю свідомо, без розкрадання. Увага розчиняється в слові писаному і говорить як своє. Третій ступінь - молитва почуття; від уваги гріється серце, і що там у думці, те тут стає почуттям. Там - слова зажури, а тут - журба; там - прохання, а тут - почуття нужди й потреби. Хто перейшов до почуття, той молиться без слів, тому що Бог є Бог серця. Тому це і є межа молитовного виховання - ставши на молитву, переходити від почуття до почуття.

12. Хоч якого б високого ступеня ми досягнули, ніколи не залишайте молитовного правила, а творіть його, починаючи завжди з молитви діяльної. З нею повинна бути і розумова, а за ними прийде і сердечна. Інакше розгубляться і ці останні, і людина думатиме, що молиться, а насправді цього не буде.

13. Коли молитовне почуття стане безперервним, тоді починається молитва духовна, яка є даром Духа Божого, що молиться за нас - останній ступінь молитви, який можна осягнути. Але є, кажуть, ще молитва, яку осягнути розумом неможливо, вона переходить межі свідомості.

Солодкий молитовний стан має свій негативний бік. Він може викликати небезпечний стан духу, коли молитва стає для того, хто молиться, особливим, „іншим світом", відокремленим від життя. Будь-яке молитовне піднесення повинне супроводжуватися подвигом аскетичним і моральним, зусиллям очистити душу від пристрастей і діяльною любов'ю до ближнього.

Кожен порив душі до Бога має служити і очищенню, перетворення нашого життя. А життя наше повинне бути передусім виконанням заповіді, тієї, яка в Євангелії називається найбільшою. За словами Ісуса Христа вона така: Полюби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всією душею твоєю, і всім розумінням твоїм - це є перша і найбільша заповідь; друга є подібна до першої: полюби ближнього твого, як самого себе. На цих двох заповідях утверджується весь Закон і Пророки.

І знову нехай же буде наголошено, що молитва - це насамперед зусилля, праця, і лише потім - дарунок або нагорода.

Сергій Лов'янський
„Чаша", Київ
(подав о. Богдан Гладьо)

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Жіночі Постаті
Women of Influence

SARAH BECTOR

(Speech presented May 5, 1999, on the occasion of accepting the 1999 Gerrie Hammond Memorial Award of Promise, Winnipeg MB)

"The greatest disease is not tuberculosis nor leprosy; it is being unwanted, unloved and uncared for. We can cure physical diseases with medicine but the only cure for loneliness, despair and unhappiness is love. There are many dying for a piece of bread, but there are many more dying for a little love." (Mother Teresa)

Over the past number of years I have had the opportunity to do many exciting and wonderful things related to youth and volunteering. Working at Pritchard Park Recreation Centre has undoubtedly been the highlight of all my leadership and service experiences to date. In the summer of 1996 I volunteered at the wading pool at Pritchard Park and thoroughly enjoyed myself. Many of the kids, I soon found, simply wanted attention at any and all costs. Pritchard Park is located in the North End of our city, where many children are forced to face unique and challenging problems. I soon realized after the end of that first summer that I could do something.

After negotiating with the City of Winnipeg Parks and Recreation department, Pritchard Park opened its doors the following year on September 20, 1997. I had proposed to run a year-long drop-in program voluntarily one evening a week. I thought that it would be myself and the children. The City asked me if I could find my own staff and if we could run a program 3 nights a week. I agreed. Imagine, I was sixteen years old at the time of initiating the actual program and had never run a recreation program before. And yet, I saw the basic and essential need for such a program in my area. There was no logical reason why children had to be outside, especially in the winter when a perfectly usable building stood empty. I saw and felt that the children around me could use some positive role modeling. Within our first year, over 285 children, ages four to fourteen participated in our recreational and literacy programs. Over 30 volunteer youth leaders from high schools and universities came to join the team.

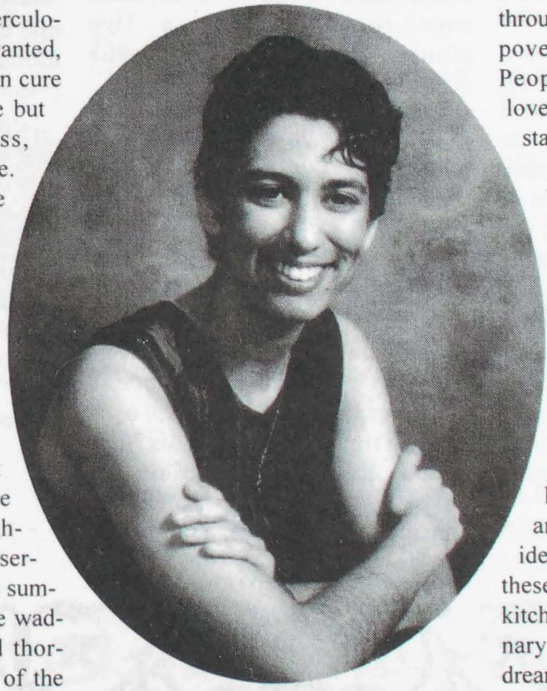

This year our program has expanded; we now also run a soup kitchen and an ongoing clothing bank for the children. The reason why this work is so precious and valuable to me is because we are building people up. I believe that through education, simple acceptance and love, we ***can*** begin to break through the cycles of abuse, illiteracy, poverty, gangs and so much more. People need to feel cared for and loved. That is what I and the other staff try to do at Pritchard Park.

The greatest thing that I have learned over the course of the last three years is that a true leader does what she says and says what she does. Leaders are not born. You don't have to be "someone" to be a leader. To be a real leader ***you have to care, serve and love others.*** It is with this new definition of a leader that I challenge you. You and I can do anything! I had no idea that I would be the founder of these programs, especially of a soup kitchen. yet here I am, simply an ordinary student who allowed herself to dream. For our community, province, country and world to change, we must have hope. We must have the deep desire to make a difference. We cannot sit back and ignore the truth!

What I say to fellow students and leaders is "attack the world with your talents, knowledge and love." I would like to take this time to thank a few people. To begin with, I would like to acknowledge the panel of judges for their kind decision. In addition to this,

I would like to thank the two women who together nominated me for this great award: Mrs. Barbara Hirt and Mrs. Laura Armistead. Thank you for everything, from encouragement, to sharing, to your wisdom and laughter. Thank you to my parents who care about me and have taught me all that I know. Thanks be to God for giving me life to live and serve.

I would also like to thank the greater community, the staff at my high school, as well as all the individuals (including my friends and friends of the family) who have touched and shaped my life in some way. Thank you. With this award I aim to attend McGill University (Montreal) in the fall. There I plan to continue serving my community, through new, meaningful experiences and journeys. I would like to leave one final quote with you. **"I may be able to speak the languages of men and even of angels; but if I have no love, my speech is no more than a noisy gong or a clanging bell."** (I Corinthians 13:1). I will teach what I know: love. Will you? Thank you.

Успіхи Молоденької Сари-Амарилли

Сара-Амарилла народилася 9-го травня 1981-го року в Вінніпезі в родині Слави (Ковальчук) і Баба Бектора. Після восьми літ співжиття батьки Сари розвелися і мамі прийшлося боротися із щоденними труднощами. Здоров'я її було підірване і це ще більше утруднювало виховання улюбленої доні. Але Сара на тяжке дитинство не нарікає, а навпаки каже, що багато дітей живе ще гірше як вона. Співчуваючи цим дітям, 15-літня Сара започаткувала в бідній дільниці Північного Вінніпегу т. зв. "drop-in centre". Знайшла до помочі 12 добровольців, переконала урядові чинники, щоб дозволили їй почати програму для занедбаних, голодних дітей, яких вона і годувала, і одягала. При кінці року 30 добровольців опікувалися 285 дітьми.

Сара від дитинства учащала до Українського Православного Собору Св. Покрови. Під умілим проводом вихователькі і директорки Недільної Школи, Валі Нозворті (Шевель), Сара цю школу закінчила і у ній учителювала. Належала до СУМК і була головою. Надзвичайно любила літню оселю „Веселка" в якій була інструктором і рятівником (lifeguard). Добре володіє українською мовою -- від садочка до сьомої кляси вчилася в двомовній школі Ралф Браун, а пізніше в українській школі в „Просвіті". Грає на бандурі. Танцювала в ансамблі „Розмай", що приміщується при Катедрі Пресв. Тройці. Підчас „Фольклорами", брала активну участь в павільйоні „Київ".

За свою віддану працю і за всі здобутки отримала вісім нагород, а одна з них "Canada Trust Award" забезпечила їй навчання в університеті МекҐил в Монтреалі. Крім цього отримала престіжне відзначення "Terry Fox Humane Award", як також "Gerrie Hammond Memorial Award of Promise", і допис про це, та фотографія Сари були поміщені в журналі Chatelaine за січень 2000 року.

Про Сару можна було б писати ще багато, але з вищезгаданого видно, що „діла говорять багато більше як слова." Радіємо осягненням цієї молодої, скромної, завжди усміхненої і готової кожному допомогти дівчини, і бажаємо їй ще більших успіхів у майбутньому.

На многії літа, дорога Сара!

В. Мулик-Луцик
Вінніпег, Манітоба

ADVERTISE IN *Promin*

Advertising rates for one year are:

business card	$150.00
1/4 page	$250.00
1/3 page (outer column)	$375.00
1/2 page	$500.00
full page	$900.00

Subscriptions and advertisements should be directed to the Promin address as provided on the inside cover.

Галя Щерблюк, Крайова Референтка Променя
Helen Scherbluk, National Promin Convenor

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

UWAC CONFERENCE

SUNDAY, JULY 9
1:00 - 3:30 p.m. - Registration
3:00 - 4:30 p.m. - Flowers of the Bible exhibit
5:00 - 6:30 p.m. - Icon Exhibit
7:00 - 10:00 p.m. - Boat Cruise

MONDAY, JULY 10
9:00 a.m. - 9:15 a.m. - Official Opening
9:15 a.m. - 10:30 a.m. Session I
Sharing and Planning for the Future
10:30 - 11:00 a.m. - Coffee Break
11:00 a.m. -12:30 p.m. - Session II
Main Speak: Rev. Cornell Zubritsky
Group Speakers:
1) Marianne Makowsky
2) Olena Garrity
3) Sarah Bector
3:00 - p.m. - 3:30 p.m. - Coffee Break
3:30 p.m. - 5:00 p.m. - Group Sessions from Session II
7:00 p.m. - Banquet Honouring the 40th Anniversary of PROMIN and Launch of Book CHILDREN'S COMPANION

TUESDAY, JULY 11
9:00 a.m. - 10:00 a.m. - Reports from Session II
10:00 a.m. - 10:30 a.m. - Coffee Break
10:30 a.m. - 12:00 p.m. - UWAC Executive Meeting
12:30 - Luncheon

REMINDER
The conference registration fee of $75.00 includes all meals (except breakfast) and events during the entire conference. It does not include accommodation.

The deadline for conference registrations in **JUNE 15, 2000**.

Оцікуємо зустріч з Вами на Конференції.

We look forward to your participation in the Conference.

ВІДВІДИНИ

Я відвідала СУК, Відділ ім. Княгині Ольги в Айтуна, Саск. з нагоди 66-го ювіею. Підчас їхнього свята я вручила їм дві грамоти від Централі. Одна з нагоди шістдесять років приналежности до Союзу, а друга з нагоди нового тисячоліття.

Щира подяка всім членкам за приємну гостинність, за пожертву на організаційний фонд і за віддану працю, яку членки виконують на добро нашої організації, нашої церкви і нашого народу.

На многії літа відділові ім. Княгині Ольги в Айтуні.

ПОЖЕРТВИ НА ЖУРНАЛ ПРОМІНЬ і на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ КАНАДИ - СУК до 22-го травня, ц.р.

	Промінь	Музей
Софія Русова Торонто (Лонг Бренч)	$250.	$650.
Доньки України Монтреал, Квибек	-	$100.
Княгиня Ольга Кадворт, Саск.	$25.	$25.
Ольга Басарабова Виммер/Ватсон, Саск.	$50.	$50.
Ольга Кобилянської Смокій Лейк, Аль.	$100.	-

Щира подяка всім відділам за їхню постійну фінансову підтримку.

Соня Бейзик
Крайова Голова СУК

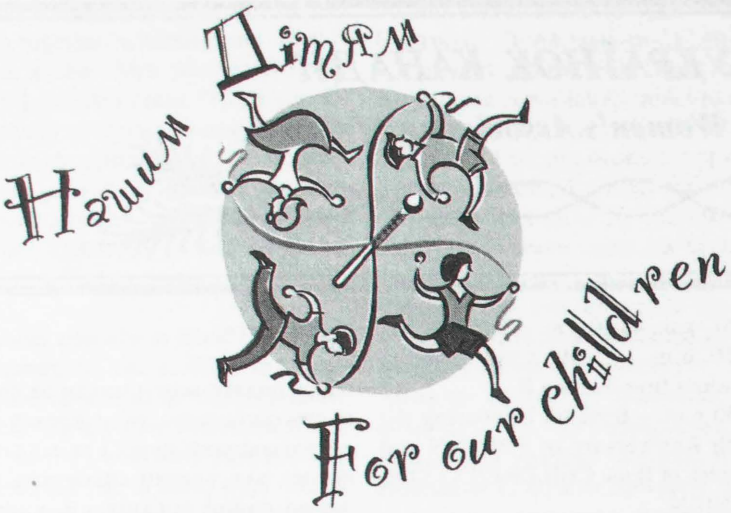

В яр і золото долина, -
Встань і ти, моя дитина!

Ранку тратити не треба:
Дочувайся: із-під неба
Пісня жайворонка ллється,
То привіт тобі несеться.

Вітерок на тебе дише,
Джерегелями колише:
На ушко тобі шепоче,
Щоб вставала ти охоче.

(Джерегеля - заплетена коса)

Я. Щоголів
Малюнок І. Філонова

СПІВАНОЧКИ

Я маленька Оксаночка,
А звуть мене Співаночка.
Де я тільки не з'являюся,
Сміхом, піснею заллюся.
Я Оксаночка!
Я Співаночка!

Ще, бува, мене й не видко,
А вже пісня лине швидко,
В полі, в лузі чи у гаї
Голосок мій помагає
І в'язальницям
І тіпальницям.

Часом дома зажуряться
А я вбіжу із вулиці,
Дзвінко, лунко заспіваю,
Наче пташечка у маї.
Ввійде пісенька у дім,
Стане весело усім.
Я Оксаночка!
Я Співаночка!

П. Воронька
Малюнок Л. Іванової

ЛІТНІЙ РАНОК

Тепле сонце встало пишно:
Одягається розкішно

КОНИК

Я зробив собі конька,
Стригуночка-воронька
Взяв, запріг його у возик,
Але він мене не возить.
Попросив би я конька
На конюшні у Ілька,
Не вербового,
Живого,
Та боюсь - впаду із нього
Всім на сміх і на біду . . .
Краще з цим у двір піду.

П. Воронько

FOUR SEASONS
Folk Art by Winnipeg Artist Irka Kozelko

In 1998, the Ukrainian Nursery School for Tiny Tots in Winnipeg, commissioned four murals (2ft x 3ft) depicting the four seasons of the year from Irka. After receiving countless requests for a copy of these works, we were finally able to make this wonderful work of Ukrainian folk art available for families to enjoy. Each mural depicts a season of the year using various characters from Ukrainian folk tales.

About the artist: Irka Kozelko - Ukrainian Folk Artist born in Winnipeg, Manitoba, Canada. Irka is proud of her Ukrainian heritage. She likes working with ink, watercolour, charcoal, pastels and pencil crayons. She likes to use the colours that are prevalent in pysanky. Irka enjoys sharing her gift of imagination, as can be seen in her works which includes pysanky, drawings and paintings. Irka values the rich visual imagery of Ukrainian culture. She especially enjoys the stories and folktales that make this set come to life.

The cost of a set of 4 pictures is $40.00. Each set is signed and numbered (to 350) by the artist. Please call Natalka Mayba at 204-338-0523 for information or to reserve your copies.

SPRING

SUMMER

FALL

WINTER

Life and Culture
Життя і Культура

ВДЯЧНІСТЬ

Вдячність -- це природне, потрібне і дуже важливе відчування. Відсутність того в людині вказує на нікчемність і свідчить також про якусь надломаність людської душі. Наше „Слава Ісус Христу" або „Слава Богові на Віки", і кожне слово прославлення Господа є виявом подяки Небесному Отцеві за Його незчисленні благодіяння, що ми їх постійно одержуємо.

Дякуємо Богу за життя, дякуємо за себе і за інших. Дякуємо за добро й красу світла, за життєві блага, за здоров'я своє і близьких, за все чим живемо, чим оточені і з чого користаємо щоденно. А як багато маємо в житті несподіваних випадків успіху, вирятування від небеспеки і того, що часто називаємо „збігом обставин"! Як багато вирятувалось від неминучої, як здавалось, смерти. Тоді особливо відчуваємо над собою неустанно діючу милостиву опіку нашого Небесного Отця і наша душа наповнюється вдячною радістю і бажанням Божої хвали.

Як же убогий цей, хто немає віри в Бога! Цей, хто немає кому подякувати.

(Наша Дорога, 1979)
Подала Галина Мельник-Марко

НЕ ЗАБУДЬТЕ Ж СИНИ . . .

На Вкраїну у гості поїхала мати
І синів повезла - показать
Той куточок землі, де в нетопленій хаті
Довелося колись виростать.

Не пускали в село: - Що у ньому робити?
Вся історія в нас у містах
- Та ж у мене стоїть там ще батьківська хата,
Бродить юність моя в берегах.

Там під стріхою, може, ще й досі гніздечко
Все звивають собі ластівки
І шумлять ясени за селом недалечко
Про дитячі минулі роки.

Та й синам покажу, звідкіля їхня мати
І де предки жили в давнину,
Щоб в чужому краю не могли забувати
Колоскових степів далину.

Упрохала начальство зажурена мати -
Повеозли їх у рідне село,
Показала синам під соломою хату,
Де дитинство в нужді пропливло.

Все для неї тут рідне і близьке до болю,
Вишничок у цвіту, стежечки . . .
Обняла у сльозах посивілу тополю,
Що колись посадили тітки.

- Оце тут, дорогі ви сини-соколята,
У біді ваша мати зросла,
Все життя в чужині я цю білену хату
Як талісман у серці несла.

І поля он оті, і верба над рікою,
Соловейкова пісня в гаю
По чужій-чужині все ходила за мною,
Гріли душу тривожну мою.

Тут діди ваші й прадіди землю орали
І за неї у битви ішли,
В цім краю, як орли, парубки виростали,
Для козацької слави жили.

Не забудьте ж, сини, про мою Батьківщину,
Хай вас Бог від цього береже,
Бо проклятою буде навіки людина,
Що міняє своє - на чуже!

Обняли сини матір свою невеселу,
Присягнули довіку любить
І Дніпра далину, і замріяні села,
Й журавлину безкраю блакить.

Ів. БОДНАРЧУК
Квітень, 1987.

КОЖНИЙ ДЕНЬ БОЖИЙ!

Який дорогий для нас кожний день Божий! Кожна людина на початку свого життя немов дістає певну суму перлів, яких вона має вживати -- чи то на користь, чи на зло. Ці перли, це дні нашого життя. Кожний день має для людини безмежно великий потенціал. Він може стати справді вартісною перлиною коли людина завжди старається держатись на висоті своїх завдань, без різниці чи стрічає вона великий успіх, чи тільки приготовляє шлях для других. Та на жаль є багато які дуже дешево віддають свої перли -- в без діяльності або марних гоніннях за новими розкошами, розвагами та манливим сучасним щастям яке, деручись за успіхами, не може мати задоволення з того що вона має та уважає його завжди за ніщо, замалоцінним у порівнанні до того, за чим вона рветься.

Ось стоїмо з нашими перлами -- днями. Дехто має дуже багато їх, а дехто вже мало. І перед кожним з нас це питання стоїть -- За що буду я свої перли віддавати -- за щастя чи горе?

(автор не знаний)
Подала Галина Мельник-Марко

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

Complete in House Service
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9
Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

МАЙБУТНІСТЬ НАЛЕЖИТЬ ЖІНКАМ

Наталія Кібець

„В світі відбувається зворушення. Патріархат губить свою силу. У світ знову владно входить Матріархат. Жінка все вище й вище піднімається по соціальним шаблям і залишає за собою чоловіків, які видихаються в поспішності за нею" (Пєр Верто, проф. соціології Ліллільського Університету - Франція).

Проф. Верто провів багато років досліджуючи зріст впливу жінок в нашому світі. Цей науковець уважає, що чоловіки вже відіграли свою ролю в суспільстві, але не хочуть цього визнати. *„Жінки поступово починають займати все більш і більш відповідальні - керуючі становища, починаючи з хати і родини аж до верхів суспільної і наукової ієрархії (службові карєри)"* - каже проф. Верто у свої статті в журналі „Прес".

В цій статті він підкреслює, що в давноминулі часи жінка відігравали велику ролю в державному житті своєї країни, але через чоловічу амбітність (гордість) лишалася в затінку не одержуючи навіть заслуженої подяки, це було начеб-то непомітним обов'язком, як члена родини.

Якщо заглянути в українську історію, знайдемо багато жінок державницького думання і кращих дорадниць своїм чоловікам чи синам (князям, гетьманам) у вирішенні складних питань того часу. А за козачих часів, чи не лишалася жінка сама на хуторі, охороняючи його від нападу татар чи інших наїзників маючи лише челядь, що була в її диспозиції; виховувала дітей, дбала про господарку і то не рік і не два, бо знаєм, як часто козак навідувався додому.

„Спроквола, але невпинно розгортаються сувої минувшини. Ще не досить загострені пера, щоб звеличити чарівних жінок Києва, Переяслова, Путивля, Галича, Новгороду, Пскова, Чернигова, Турова, Пинська, Смоленська, Полоцька, Тмутаракані та інших міст. Не лише своєю красою і елегантністю зваблювали вони чужинців, а й своєю освітою і мудрістю" (Ірина Книш).

Досі найбільш прославлена княгиня ОЛЬГА, яка була мудріша за всіх мужчин. Згадаємо княгиню Всеволожську, яка намагалася помирити князя Володимира з князем Святополком для добра батьківщини й боротьби з її ворогами. Але доньку цієї Анни Всеволожої - синової Ярослава Мудрого - ЄВПРАКСІЯ-АДЕЛЯЙДА, яка дивувала Захід ставш жінкою Цісаря Римської Імперії Німецької нації Генріха IV не лише пишнотою багатства, але й своєю гордою вдачою, що зважилась на Соборі перед тридцяти тисячами присутніх сміливо виступити в обороні ЖІНОЧОЇ ЧЕСТИ (треба не забувати ролю жінки тих часів). А французька королева Анна - донька Ярослава Мудрого якою захоплювалися через її мудрість, хоробрість і войовничість, що дорівнювала найкращим мужам. Із плину часу виринає багато постатей не лише з літописів, а й з наших найдавніших пам'яток: билин, переказів, легенд, героїчних епосів, народних дум і пісень.

> *Від нас матерів, учителів, хліборобів, робітниць, лікарів, від нас українок залежить доля наших дітей, нашої держави.*

Віщі жони, княгині, що будували державу, змагали до її соборности, закладали Божі храми, манастирі, школи; лицарські подруги, провідниці уходницьких ватаг, козачки - вершниці, революціонерки, повстанки, військові бойовички - АМАЗОНКИ XX СТОЛІТТЯ. Ці героїні, а їх було багато (імена їх у Божому записнику) простягають свої руки з могил до живих нащадків, щоб охоронити від зневіри, встояти в часи ворожої навали, бути самими собою та не загинути на глухих дорогах. Тому зараз як ніколи жінка в Україні мусить стати більш активною. Серед жінок України є багато науковців, є вроджені з державним талантом і не дивно, що на З'ЇЗДІ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ УКРАЇНИ БУЛО ЗВЕРНЕННЯ ДО ЖІНОК УКРАЇНИ: - „Соціально-політичне становище України залишається складним. Воно вимагає активізації демократичних сил на продовження процесу побудови громадського суспільстава, подолання соціальної апатії, почуття зневіри у правильність обраного шляху.

Від нас матерів, учителів, хліборобів, робітниць, лікарів, від нас українок залежить доля наших дітей, нашої держави. Тож гуртуймося до спільної тяжкої будівничої праці! Скрізь

демонструймо свою витримку і терпеливість, оптемізм і жертовність... Недаймося ошукати ся тими, хто за демагогичним багатослов'ям і не реальними обіцянками приховує свої справжні, ворожі для України наміри - відновити в Україні знову тоталітарний режим, штовхнути у безодню громадянської війни, перетворити Українську Державу на провінцію ІМПЕРІЇ!

Жінки України змагайтеся за своє право здобути щасливу майбутність своїм нащадкам, зберегти їм волю і незалежність.

У другому зверненні до громадськости й виборців, жіночі організації України виступили з заявою про створення передвиборчого бльоку ЖІНОЧА РАДА УКРАЇНИ з основними принципами: - утвердження української державности на засадах незалежности, соборности, демократії й права; здійснення економічних реформ, правний захист населення, утвердження демократії, забезпечення та захист політичних, економічних, соціальних прав та свобід жінок, державноправних гарантій для здійснення прав сім'ї, материнства, батьківства, дитинства; медико-екологичний захист населення, гуманізація суспільства шляхом підвищення рівня освічености та залучення громадськости до освоєння морально-етичних та культурних надбань людства".

Для забезпечення цих пропозицій до Парламенту України треба надати більше місць для жінок і місць на відповідальні позиції в державі. Чого на привеликий жаль не маємо, хоч і пройшло вісім років існування України, питається якої?

Жінки України змагайтеся за своє право здобути щасливу майбутність своїм нащадкам, зберегти їм волю і незалежність. Активно включайтеся в державну працю у всіх її галузях.

ПАМЯТАЙТЕ, МАЙБУТНІСТЬ ЗА ВАМИ! ....

Наталя Кібець
Міннеаполіс, Міннесота

Подала Анна Троян,
Міссісага, Онтаріо

СИЛА ЖІНКИ

Сила жінки - в її зверхності,
Вона є всюди - і ніде ...
Коли бракує вам певности,
По дорозі з вами іде.

Сила жінки - в її принадності:
На роботі, на людях у сім'ї,
В тихім смутку, в дитячій радості,
В неоплатних щедротах її.

Сила жінки - в її всебутності,
В доброті всеосяжній - людській.
Сила жінки в постійній присутності,
У домівці, і в душі твоїй.

Наталія Кібець

ВЕСНА ЖИТТЯ

Весна життя -- це юности перлина,
Це ода до любови і краси,
Це клич орла і пісня соловїна
І в синю даль задивлені ліси.

Весна життя -- чудова,
неповторна...
Налита сонця радісним теплом,
У грудях спів і сила непоборна,
Що переможе темряву і зло.

Весна життя -- світ візій і надії,
Шляхетних почувань,
сміливих дій,
Цвітуть сади, на небі зорі-мрії,
Жевріє схід в заграві золотій.

***

Весна життя -- пожовклі
лиш картини...
Далекий шум в осінній тишині,
Це тільки спомин у душі людини,
Квітучий сад в куточку, на стіні.
А, може, знову завіта весна
В зів'яле серце й зацвіте...
Хто зна?

Євген Крименко-Іванків
Травень, 1998 р.

МИ ВІДПОВІДНІ

Скажіть мені, хто з вас,
напевно, знає,
Це я запитую не в перший раз,
Життя, мов свічка, у століттях тане,
Чому на сварки гаємо свій час?

Мені і вам припало народиться ж
Нас Бог обрав із безлічі других,
То серце наше мусить так забиться,
Щоб гідним бути на імя живих.

Ми віповідні, чи є все гаразд,
Що діється навколо зараз в світі.
А страшний суд для кожного із нас -
Це вирок совісті за страченії миті.

Олександра Титаренко
Травень 2000, Вінніпег, Манітоба

UWAC Kniahynia Ol'ha Branch, St. Mary the Protectress Ukrainian Orthodox Cathedral, Winnipeg MB

Sitting: Lietenant Governor of Manitoba, the Honourable Peter Liba and her Honour Shirley Liba / Standing: Valentine Noseworthy, Eugene and Zorianna Hyworon, Diana Babynchuk

A lovely bright and sunny Sunday afternoon welcomed the guests and parishioners to the Annual Spring Tea, held on February 27, 2000 and hosted by the members of the Ukrainian Women's Association of Canada, Kniahynia Olha Branch at St. Mary the Protectress Ukrainian Orthodox Cathedral, Winnipeg, Manitoba.

Valentina Noseworthy, MC for the afternoon, welcomed everyone to the tea and called on branch president Diane Babynchuk to offer a greeting. Father Michael Skrumeda then led all present in the singing of the Lord's Prayer followed by a beautiful prayer to open the tea.

Guest of honour at the tea was Manitoba's Lieutenant Governor, the Honourable Peter Liba, accompanied by his wife, Her Honour Shirley Liba. A brief introduction of Mr. Liba revealed a life rich in distinguished accomplishments and service, and commitment to community. Mr. Liba was sworn in as Manitoba's 22nd Lieutenant Governor on March 2, 1999. Guests learned that Mr. Liba had also been appointed to the Order of Canada in 1984, and was awarded the Canada 125th Anniversary Commemorative Medal in 1992. As Lieutenant Governor, His Honour is the first Chancellor and Member of the Order of Manitoba. He is also Vice Prior and a Knight of Justice of the Order of St. John.

His Honour, Mr. Peter Liba, entertained the guests with his sense of humour, and impressed everyone with his knowledge of and respect for the history and contributions of both the Ukrainian Women's Association of Canada and the Parish of St. Mary the Protectress Cathedral, recognizing the year 2000 as the parish's 75th anniversary year. A delicately designed pysanka painted by one of the parish members, was presented to His Honour as a token of gratitude for his presence and duties at the tea. Parish members and guests were thrilled and honoured to have Mr. Liba circulate with all those present and warmly greet both young and old. A special highlight of Mr. Liba's visit to the parish was a tour of the parish's seniors' residence, the St. Mary the Protectress Ukrainian Orthodox Millennium Villa.

The tea was also active with sales of baking, handicrafts, and a special showing and sale of a series of prints entitled " Flowers of the Bible "by Edmonton artist Larisa Sembaliuk Cheladyn. The artwork is a combined millennium project of the Consistory of the Ukrainian Orthodox Church of Canada and the Alberta Provincial Executive of the Ukrainian Women's Association of Canada.

Respectfully submitted,
V. Noseworthy

UWAC Members Honoured
Lesia Ukrainka Branch, Foam Lake, Saskatchewan

On Saturday, March 4, 2000, the Lesia Ukrainka Branch of the Ukrainian Women's Association of Canada honoured it's members at an afternoon luncheon held at the Sunset Hall. Seated at the head table with members of their immediate families were the honoured recipients Mrs. Bella Eliuk with 25-years of service and Mrs. Elizabeth Letwenuk with 50-years of service. Mrs. Letwenuk was one of the five founding members of this branch in 1950.

The program opened with the Ladies Choir singing The Lord's Prayer. Connie Senkiw, Branch President, welcomed the guests and introduced head table guests. A brief history was given about each recipient and a letter of congratulations was read from Sonja Bejzyk, the National President. Connie Senkiw, and Olga Ostapowich, presented each recipient with a floral arrangement, a framed certificate and an engraved ("smoloskyp") UWAC silver spoon on behalf of the local branch.

Fourteen women with over twenty years of service were recognized and presented with a pink carnation. In combining their years of service, these women have given a total of 530 years of hard work and dedication to Orthodoxy, their Ukrainian culture and heritage, and the Ukrainian Women's Association of Canada.

A delicious lunch was served by Kay Monych, Vice President, and the luncheon committee. The afternoon activities ended with visiting and the taking of group pictures. Congratulations to all UWAC recipients and "Mnohaya Lita".

Left:
Mrs. E. Letwenuk - 50 years service
and
Mrs. B. Eliuk - 25 years service

Below:
Nursing Home Residents - Katie Kuprowski
and
Anne Chorcorlan

Back row left to right: Verna Harris, Effie Penteluke, Mary Kresowaty, Katie Hrehor, Mary Franko Dora Essay, Virgina Kreklevitch, Kay Chaykoski; Standing: Mary Hancheruk, Elizabeth Letwenuk, Bella Eliuk, Mary Strelasky, Dora Kolebaba; Missing from picture - Dora Kitzul

PROJECTS FOR THE MILLENNIUM

THE CONSISTORY OF THE UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA has commissioned a video history of the Church. The working title is "The Harvest of Faith", by the renowned firm The Imageworks of Edmonton, Alberta. This firm also made the award-winning "River of Joy: A Celebration of Ukrainian Christianity" (available at Consistory Church Goods Supply inWinnipeg: tel. 800-804-6040) in 1988, as well as a video of the tour of Ukraine by Edmonton's Shumka dancers. Scheduled for release at the 20th Sobor of the Church to be held In Winnipeg on July 12 - 16, 2000, the video is being made under the auspices of George Black Promotions of Montreal, a firm which also produces radio broadcasts, including Voice of the Ukrainian Orthodox Church, now Blahovisnyk (since 1987; for a time also broadcast on short-wave); Ukrainian Time (since 1989, the program has been running in Montreal since 1963 and is available on the Internet on Saturdays at 18:00 - 19:30 EST/EDT; on real-time at www.cfmb.ca; and Regards Orthodoxes.

For information contact George Black Promotions, C..P 195, Succ. Rosemont, Montreal, Quebec HlX 3B7. Tel.: (514) 620-9494, Fax: (514) 620-6248, E-mail: symon@colba.net

Діяльність СУК Відділ ім. Лесі Українки, Виндзор, Онтаріо

Річні збори СУК відділу ім. Лесі Українки у Виндзор, Онтаріо відбулися 11-го січня, 2000 р. із звітуванням за 1999-ий рік. Присутніх було 25 членок.

Після смачної вечері, яку приготовили членки заряду, голова Марія Старух відкрила збори та привітала всіх присутніх. Молитву провів Настоятель, о. Ярослав Боцьора. Однохвилевою мовчанкою вшановано покійних членок.

Предсідницею зборів обрано Марію Старух а секретарювала Марія Михальчук. Порядок нарад розданий і одобрений. Прочитано протокол з минулих зборів, який був прийнятий одноголосно.

У своєму привіті отець Настоятель побажав всім членкам доброго здоров'я, згоди, порозуміння і незабувати про молитву у своїй праці. Мирон Друль, голова громади побажав всім доброго здоров'я, успіхів та згоди, та подякував за фінансову допомогу для церкви і фізичну поміч де тільки потрібно.

Звітодавці заряду подали інформації про пророблену працю за останний рік. Відділ відбув 8 місячних зборів і 4 засідань. Відбули Йорданську Вечерю, Спільне Свячене, Свято Лесі Українки і Свято Тараса Шевченка разом із громадою. Також влаштували лекції писання писанок та пекли бабки і паски на продаж. Підчас Великого Посту відбули Місію. Виповнили анкету до централі і читажють всю кореспонденцію на зборах. Вислали делегати на Симпозіюм Східньої Екзекутиви в Торонто і на Крайовий З'їзд СУС в Ріджайні. Дали фінансову допомогу до КУК на влаштування Свята Незалежности України. На протязі трьох днів працювали на Каруселі Народів. Спеціяльний Комітет відвідав хворих членок з подарунками і квітами.

Жертвували на слідуячі цілі: Промінь, Інститут Св. Володимира, Український Голос, СУС Фундацію, Церкву в Польщі, Селвейшен Армі $200., на льокальні лікарні, з окрема спеціяльні накривала і крісло в сумі $5000, на фонд Рака, . На церкву Св. Володимира у Виндзор подарували $142,000 на відновлення.

Закупили різні куховарські книжки і калєндарі дитячого мистецтва та влаштували слідуючі імпрези: пікнік, прийняття новому настоятелеві з родиною, Візитацію Владики Юрія і Храмове Свято.

Дальше провадиться проєкт „Пироговий", який приносить добрий прибуток на різні розходи. Членки також співають в церковному хорі.

Рекордова секретарка
Марія Михальчук

Executive for the year 2000

President - *Mary Staruch*
First Vice-president - *Elaine Maslak*
Second Vice-president - *Marion Hrynkiw*
Third Vice-president - *Vera Tkachuk*
Recording Secretary - *Maria Michalczuk*
Corresponding Secretary - *Olly Drul*
Financial Secretary and Treasurer - *Margie Girard*
Promin Representative - *Anne Buksa*
Librarian -- *Olly Drul*
KYK Representatives - *Mary Tkachuk, Martha Petruk*
Local Council Representative - *Martha Petruk*
Kiosk - *Elsie Ostopowich, Stefania Korostil*
Auditors - *Edna Wojcik, Helen Melnichuk, Anne Buksa*

Committees

Cultural - *Olly Drul, Maria Michalczuk*
Benevolent - *Eugenia Kwasnicki, Marion Hrynkiw, Nina Kosyk*
Social - *Marian Hrynkow, Leona Bodnarchuk, Vera Tkachuk*
Telephone - *Sonia Dawyvida, Mary Hnatiuk, Mary Wachna*
Museum - *Dobr. Nadia Metulynsky, Mary Hnatiuk, Stephania Korostil, Mary Prokopchuk, Rose Prokopetz, Stefania Zaboroniuk*

The Centre for Ukrainian Canadian Studies, University of Manitoba Announces Its Programs and Courses for the Upcoming Summer Session

(Winnipeg) The Centre for IJkrainian Canadian Studies at the University of Manitoba in Winnipeg, Manitoba will offer two summer evening courses from May 2 to June 15, and a six week Summer Institute in Ukrainian Language and Culture from July 4 to August 11, 2000. The Summer Institute provides a total immersion setting in which accredited courses in the Ukrainian language and Ukrainian heritage are enhanced by informal cultural activities such as films, music, guest lectures and excursions. The courses to be offered this summer are:

Conversational Ukrainian
July 4 - August 4
(6 credit hours) (MF 9:00-12:00 p.m.)
Instructor: Dr. Alexandra Pawlowsky
Readings, dialogues, speeches, dictations, etc., designed to help the student achieve oral fluency and correct pronunciation.

Eastern Christianity in North America
July 4 - 21
(3 credit hours)
Instructor: Dr. Roman Yereniuk
A survey of the history and institutions of the major Eastern Christian bodies in North America. Particular reference will be made to the sociological and economic problems, the question of identity and survival, the problem of unity.

Ukrainian Canadian Folklore
July 24 - Aug. 11
(MF 1:00-3:00 p.m.)
Instructor: Dr. Natalia Aponiuk
A survey of the folk songs stories, legends, beliefs, customs, traditions of Ukrainian Canadians in relationship to folklore in Ukraine.

The courses can be taken either as credit courses, audited courses or non degree courses. Students may register for all the courses or for a single course. Course credits are transferable to other universities.

The Summer Institute is an excellent way to study and learn the Ukrainian language and about the culture in a city with the highest concentration of Ukrainians in Canada. Also, Winnipeg has attractions which have a Ukrainian orientation, including churches, museums, libraries, archives, offices of national organizations, gift shops, and book stores. Other summer special attractions include the Winnipeg Fringe Festival, and Folklorama, Winnipeg's "Festival of Nations." The Canadian National Ukrainian Festival held at the Selo site in Dauphin is a 4-hour scenic and

historic drive from Winnipeg takes place during the Civic Holiday long weekend in August.

These courses can be taken singly, for general interest, as options, or as components of programs in various departments in the Faculty of Arts or in the School of Art. For students interested in specializing in the area, the Centre offers interdisciplinary programs in Ukrainian Canadian Heritage Studies leading to a Bachelor of Arts degree with a general major, an advanced major, or a minor in the field. Several awards are available for undergraduate and graduate study, as well as for highest standings in a course. For details, please contact the Centre.

The Centre for Ukrainian Canadian Studies, established in 1981, provides undergraduate courses and interdisciplinary programs of study in areas relating to Ukraine and to the life of Ukrainians in Canada. The Centre also encourages and promotes research and scholarship in all areas relating to Ukrainian Canadian Heritage.

For further information contact:

THE CENTRE FOR UKRAINIAN CANADIAN STUDIES
St. Andrew's College
University of Manitoba
Winnipeg, Manitoba
R3T 2N2 Canada
Phone: (204)474-8906
Fax: (204) 474-7624
E-mail cucs@cc.umanitoba.ca

About the Summer Institute in Ukrainian Language and Culture call toll free: Manitoba: 1 1960 ext. 8906, Canada: 1 7011 ext. 8906

Visit the Centre's website at *www.umanitoba.ca/centres/ukrainian_canadian/*

40-лiтя Променя, Едмонтон, Альберта

З ліва на право: кор. секр.- Наталка Петраш, Асестент секр. - Леона Фарина-Бриджез, касієрка - К. Гобдан, доповідачка - Славка Феребей, голова - Оксана Енслен, реф Променя - Василина Ґулуцан, заст. голови - Наталка Ґрицiв, культ-освітня реф. - Анна Звоздецька

З великим вдоволенням 6-го лютого, ц.р. відзначено 40-лiття Променя і рівночасно День Членство Союзу Українок при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні. Після Св. Літургії настоятель запросив всіх, щоб родинно затрмалися після братерської кави на програму вшанування Променя. Так і сталося. Наша заля була заповнена членами і гостями - від сеньорів аж до дітей. Ми мали щось цікавого для всіх. Заля була святочно прибрана. Столи були застелені синьими обрусами, а на них розложенні серветки з відбитими золотими смолоскипами коло яких лежали жовті програмки. Вдекорованний торт з великим написом „40-лiття Променя" прикрашував головний стіл. Над ним висіла побільшена знимка з Променя „40-лiття" у квітнім вінку як на журналі за січень 2000 р.

Голова Оксана Енслен відкрила програму і покликала Референтку Променя, Василину Ґулуцан, яка привітала всіх присутніх членок і гостей та попросила митр. о. Крищука до молитви. Василина Ґулуцан згадала що Союз Українок Канади є перша жіноча організація в Канаді, яка стоїть на службі свому народові. Піонерські жінки випликали любов і пошану до своєї церкви. Якби не Союз Українок багато з нас незнали б української мови, культури, історії і не малиб почуття до українського народу.

До мелодії гимну СУК „За нами сестри" війшли бувші голови відділу СУК, несучи засвічені Смолоскипи. Перша йшла сучасна голова з прапором з Смолоскипом. Засвічені Смолоскипи були розложені по столах. Смолоскип, це наше гасло, яке веде нас до нашої цілі - це горіння любови і

пошани до своєї нації.

В дальшій програмі Архієпископ Іван висловив привіт від Західньої Єпархії УПЦК. Він згадав наші початки і труднощі, щоб поглиблювати свою віру, розвивати свою мову і культуру. Він висловив нам признання за наші здобутки і побажав нам сили і успіху на будуче. Ми відчули щерість його слів.

Голова Союзу Українців Самостійників на Альберту пан Євген Гарасимів в своїому привіті згадав, що завдяки СУК ми сьогодні стоїмо на сильнім грунті українського розвиття, але застерігав, що наступає "чорна хмара" і лишив нас з загадкою як закріпити наше становище, щоб не втратити це все що ми придбали.

В цей час появилися на сцені члени Молодшого Відділу СУМК, які проспівали декілька пісень під дирігентурою Лесі Погорецької. Так весело і гучно співали ці діточки, що ми всі розвеселилися і обдарували їх щедрими оплесками. Оказується, що потрібно їх частіше запрошувати до участи бо вони творять в нас ще більше завзяття до народньої праці.

Після цього покликано Анну Звоздецьку на коротку історію Союзу Українок і Променя. Перший Союз почався на Україні в 1884 році. Пізніше жінки видали перший альманах. Тоді Уляна

З ліва на право - о. прот. С. Семотюк, Іван Ґрегорі, Архієпископ Іван, Леліян Ґрегорі, Розалія Фарина, Кей Гавриш. Стоїть: Марія Прокопів

Кравченко написала гимн „За нами сестри". В тридцятих роках друкувалися жіночі журнали на Україні як „Жіноча Доля" і „Нова Хата", в яких були відомості про Союз Українок з Канади. Пані Звоздецька тоді висвітлила прозірки із основательок Союзу Українок Канади і говорила про нашу жіночу сторінку в Українському Голосі аж до того часу як розпочали наш журнал Промінь. Далі на прозірках показалась знимка нашої першої редакторки Наталки Когуської, яка послужила 30 років. Від неї перебрала Олена Гринь на чотири роки, а теперішня редакторка є Орися Сушко. Після прозірок, Анна Звоздецька представила головну доповідачку, Славку Фербей, яка говорила на тему „Промінь". Славка одна з наших провідних жінок, яка багато працювала у відділі і у провінційній управі. Ця цінна доповідь буде поміщена окремо в Промені.

Наша голова, Оксана Енслен подякувала Славці Фербей за таку глибоко-обдуману пояснюючу промову і вручила їй чудові рожі. На закінчення п-ні Ґулуцан подякувала всім учасникам, свойому комітетові і гостям, що так величаво зійшлися відзначити Свято Променя.

Слідвало подання торта і чаю. Всі присутні заспівали Многая Літа бувшим редакторам і сучасній редакторці Орисі Сушко. При кожному столі можна було почути розмову про давні часи і про майбутність.

Василина Ґулуцан
Референтка Променя

Дня 15 грудня 1999 року відбулося засідання розподільничої комісії фундації „Прометей" Степана Онищука і Стефанії Швед, на якому розділено дотацію на стипендії студентам, для молодечих організацій і українські преси: на проєкти музичні, мистецькі, спортивні і видавничі; не висилку книжок для шкіл і бібліотек в Україні. Разом розподілено суму на $24,835.00 доляарів.

Управа Фундації Прометей - Мирон Барабаш, голова

Повідомлення про цю щиру дотацію в сумі $250. від фундації Прометей поміщено в попередньому чилі журналу

GEORGE SHEWCHUK'S MAGNUM OPUS

It's out! It's handsome! It's the culmination of George W. Shewchuk's teaching career. It's his newest book entitled Roses: A Gardener's Guide for the Plains and Prairies.

Mr. Shewchuk has been growing roses in the Edmonton area since I was knee high to a grasshopper. He knew the early independent prairie hybridizers personally; smelled their roses, and wrote their stories. Working in the University of Alberta's extension department, he was in an ideal position to inculcate rose growing techniques to all who would listen. And to all who would look, for he developed techniques to cultivate tender roses in his garden. That garden is sealed off by the Rocky Mountains from the moderation of Pacific Ocean currents, and is shown on most maps as zone 2 (although Agriculture Canada portrays it as an island of zone 3a).

George Shewchuk started writing about roses in 1968 with a one page handout. Then two. In 1972 the thing bad grown to eight pages. I have his three step stapled 18 page black and white booklet: How To Grow Roses In Northern Alberta. By 1978, it was How To Grow Roses In The Prairie Provinces and sported a yellow cover. In 1981, he had about 5000 copies of a 5 x 8 spiral bound 116 page book printed by Pinto Graphics for sale at $5 a copy. It was called Roses in the Prairie Provinces: Proven Techniques. Jacking up the price couldn't keep abreast of Canada Post's mailing hikes. He splurged to include one page of full colour on coated stock. Then the University of Alberta came to him and asked him to write a rose book for them. An 8 x 11. flex covered booklet of 80 pages was copyrighted in 1988. It was modestly produced with six full pages of colour plates, and a maroon cover with a yellow rose that bore the title Rose Gardening On The Prairies. (ISBN: 0 88864 140 0) In August 1996, the University asked if he'd consider updating the book. He worked on it until February 1997, and was told it would be out by planting time. But no year was given.

How it's here. And it has a smashing full colour cover, clean as a whistle, no hint of visual pollution. This time it is addressed to the Plains and Prairies implying the northern States as well as the home turf. But I'm recommending it to all zone 3 or colder climates right around the globe. It sells in Canada for S24.95 ($18.95 in US) and is coded ISBN 1-55091-032-9. I don't know how well it is marketed because it took Chapters three months to get it for me.

This time the University of Alberta throw all their resources at the book. They employed a production team of eight, every page is well turned out on coated stock with full colour throughout. They acknowledge the help of people in the city of Edmonton, in Alberta Agriculture, and Janet Thornton in the Gov't of Canada. The amazing thing is that the roses displayed (and there are many between pages 63 and 99) are all Mr. Shewchuk's photos. The text is arrayed in three columns for easy reading, and there is a good gloss and index. In addition to the usual rose topics, there are good chapters on pest control (insects, disease, weeds, animals), winterizing, and garden tools. He provides helpful lists of rose societies in the target area, a private rose publication, mail order suppliers in Canada, US, UK and Germany (with instructions on how to import), and reference books.

The book is such a successful job, it seems niggling to point to some minor flaws. But this is a review, and that is an essential ingredient. The colour rendition throughout is good to excellent, except for a couple of blue roses which are bluer than nature made them (thanks to computer technology). 'Dortmund' on p.65 is spelt incorrectly, and that old bug a boo Conrad-Pyle appears on p. 103. Please production proof readers wherever you may be, it is Conard-Pyle! A little space between the French and British rose societies would improve p.99. These things can be caught in the second edition which I am sure there will be.

It is wonderful that George and Caroline Shewchuk, both octogenarians, are still here to witness this triumph. He has received The Roseland Letter's highest acclaim (No. 4, March 1996). This book crowns his career which began as a teacher, after graduation from U of A, proceeded to being an agriculturist based in the districts of Lac La Biche, Athabasca, Spirit Diver and Lamont. and finally as a rose guru for Edmonton, then the province, then the region, then the continent, and now I hope, the subboreal world. He has taught us all with a modesty that is disarming.

Harry McGee, Editor
Rosebank Letter

George and Caroline Shewchuk are long time members of St. Elias Parish in Edmonton. Caroline is the daughter of the late Reverend Thomas Horbay. Father Thomas served in the Ukrainian Orthodox Church of Canada, mostly in Alberta and Winnipeg, for 46 years. His last parish was Roblin, Manitoba. He retired to Vegreville, Alberta and passed away in 1969 at the age of 86.

Submitted by:
President, Mary Harasim
Secretary, Mary Shewchuk
Lesia Ukrainka Branch of the UWAC,
St. Elias Church in Edmonton AB

КАМПАНІЯ 40 CAMPAIGN

40TH ANNIVERSARY FUND

The donations listed in this section include all those received from April 1 to April 30, 2000. The Editorial Board gratefully acknowledges the generous donations in support of Promin during this anniversary year.

$140.00
UWAC Maria Markowich Br., Canora SK

$100.00
UWAC Alberta Prov. Exec Edmonton AB
UWAC Lesia Ukrainka Br. Windsor ON

$75.00
UWAC Lesia Ukrainka Br., Foam Lake SK

$40.00
Olga Goreglad, Oshawa ON
Anna Tokarek, Edmonton AB
E. Lyne, Kamloops BC

$30.00
Mary Pizak, Niagara Falls ON

$25.00
Rose Smorong, Windsor ON
Francis Tarnowetz, Edmonton AB
Annie Metrunec, Lioville SK
Mary Kostiuk, Ottawa ON
Sylvia Macenko, Toronto ON

$20.00
Nadia Worobec, Toronto ON
Jean Dutchak, Oakburn MB
Nick and Anne Kozun, Nipawin SK
Halyna Kowal, Winnipeg MB
Anna Stelmaschuk, Kelowna BC

$15.00
Nellie Koropos, Winnipeg MB
Slawka Maksymkiw, Ville La Salle PQ

$10.00
Mary Drackett, Moose Jaw SK
Alexandra Wasyleczko, Montreal PQ
Olga Senchuk, Hamilton ON
Mary Bereziuk, Ituna SK
Marusia Fedchuk, Winnipeg MB
Annie Zenchyshyn, Swan River MB
Luba Yankowich, Toronto ON
Olga Ruzesky, North Battleford SK

$5.00
Emelia Trufyn, Brampton ON
Effie Christiuk, Dufrost MB
Lily Lucyk, Radisson SK

ВІД НАШИХ ЧИТАЧІВ

Хвальна Редакціє

Вітаю редакцію Променя з нагоди сорок-ліття журналу. Нехай Всевишний на далі подає Вам наснагу і сили продовжувати Вашу дуже корисну працю на майбутнє.

Остаюсь з пошаною
Віра Шевчук
Вілодейл, Онтаріо

Редакційна Колегія
Журналу Промінь,
Дорогі трудящі пчілки:

Дуже мені подобається наш журнал Промінь. Люблю вигляд, зміст і все що пишеться в ньому. Я тішуся нашим Промінем.

Ґратулюю вам, що віддаєте свій час і труд для нашого жіноцтва Союзу Українок Канади. Нехай Господь Бог і Ісус Христос дає вам здоров'я. Нехай тримає Вас у своїй опіці для нашої роботи.

Люблю читати але вже не всилі і добре не бачу. Посилаю передплаату на журнал Промінь на наступні два роки.

Остаюсь з пошапою до Вас.
Ольга Сеньчук,
Гамільтоп, Онтаріо

I love your magazine. It is well written and illustrated, and it keeps me rooted to my Ukrainian heritage.

Sincerely
Mary Drackett,
Moose Jaw SK

EILEEN GRACE KLOPOUSHAK

A Tribute

April 3, 2000 was an extremely sad day when Eileen Grace Klopoushak (Shewohuk) was called by God to her eternal rest. Funeral service was held at the Ukrainian Orthodox Pro-Cathedral in Regina on April 6.

In late March, Eileen's health deteriorated rapidly; about two weeks later she quit breathing and quietly slipped away with no suffering. Those of us whom she left were in deep shock not wanting to believe the finality of what happened.

Eileen was born March 27, 1930 in Wakaw, Saskatchewan. She attended school in rural Sokal, completing her high school in Wakaw and then in Saskatoon where she was in residence in Mohyla Institute.

It was there, in Mohyla, that Eileen met Edward. Eileen went to teach near Mistatim, Saskatchewan. Later she taught in Saskatoon, Edmonton and Regina. Edward and Eileen were married on May 21, 1950; in 2000 they would have celebrated their 50 wedding anniversary.

Helen Shewchuk, Eileen's mother, passed away on November 21, 1999; her father died in 1968. Left to cherish the memory of Eileen are Edward, son Dr. Gary and his children Jillian and James, daughter Lori (Lyle) Saigeon and children Anna Maria, Daniel and

Michael. Left also are her brothers Orest (Adele); Morris (Millie) and children Sonja and Debbie (Mike) Jones; sister Elsie and sons Bruce, John and Greg. Also mourning are many nieces, nephews, cousins and aunts. Ed's brother Stan and his wife Anne as well as his sisters and other relatives were all deeply shocked, as well.

A large number of cards, gifts and donations were received by the family. They recognized the high esteem in which Eileen was held by her relatives, friends, colleagues, church community and organizations such as the Ukrainian Women's Association, Daughters of Ukraine, Regina Branch.

Eileen's career spanned many years. She was a teacher and completed her professional years as an In-School Tutor (one of the first group in this role), and then as Primary Consultant with the Regina Public School Board. With the cooperation of the Board she implemented the first Ukrainian Language Program, one which exists today in the Regina Public School System. She retired in 1986.

Eileen was an amazing woman. Not only did she teach and assist Ed in completing his schooling up to the Ph.D. level, but she herself completed a B.Ed. degree and subsequently her Post-Graduate Diploma in Education. This was all accomplished while she served as wife and mother.

How she found time for so many other pursuits attests to her many fine qualities. Over the years she crocheted, embroidered, knitted, sewed children's garments, did copper tooling, enjoyed cooking (especially Ukrainian dishes and serving these to the family-for example, at Christmas and Easter). She even sold Avon products as a way of earning some household money. Her house was always immaculate. She prided herself on having fine clothes and wearing these with a dignity which only she could display. We wonder now how she could manage all of this over the years.

Eileen was active in the church and in

its organizations as well as in the broader community--Regina as well as in its Ukrainian groups. She was a member of the church during her whole life and for many years a member of the Pro-Cathedral choir. Eileen was a member of the Ukrainian Women's Association for 42 years, serving as local vice-president and president and as a member of the highly successful Cookbook Committee. Provincially, she was president for four years, editing and distributing newsletters and organizing workshops and conventions.

In the Ukrainian community of Regina, Eileen was Deputy Ambassador and Ambassador for the Kyiv Pavilion at Mosaic (Regina's annual cultural celebration). In addition, she co-chaired the Boutique for the Pavilion. As a member of the Ukrainian Canadian Congress, Eileen joined the Centennial Choir when it was formed in 1991 . She was a member and supporter of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, St. Andrew's College, the Ukrainian Museum of Canada, Mohyla Institute, SUS Foundation and the Taras Shevchenko Foundation.

Eileen was a devoted member of the Canadian Federation of University Women, an organization to which she belonged for many years. She served for years as a member of the Mackenzie Art Gallery Volunteers. She belonged to the Superannuated Teachers of Saskatchewan where she had served as a member of a committee which established special awards; she and Ed enjoyed attending the monthly meetings of this group. Eileen and Ed were ardent supporters of the Globe Theatre in Regina, contributing to the Theatre's funds and being annual subscribers and contributors for many years.

In Eileen's memory many people have made donations to a number of organizations. Donations made to the Ukrainian Orthodox Pro-Cathedral in Regina will be used to fund a memorial in memory of Eileen.

The family thanks all who recognized the fine qualities which Eileen possessed. You reminded us of her beautiful smile, her pleasant personality, her friendliness to one and all and her very professional, lady-like ways. If there is any consolation, it is in knowing that she will be remembered by so many. Your prayers are appreciated.

May Her Memory Be Eternal!

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Submitted by the family with a $500.00 donation from Dr. Ed. Klapoushak

НАТАЛКА ФАРИНА КІТ

Всечесні отці, добродійки, глибоко засмучена родино, пані і панове, Слава Ісусу Христу!

Пані Наталка Фарина Кіт, була визначна членка цієї громади як також Союзу Українок Канади. Ми всі її любили і поважали, і вона своїм прикладом життя здобула собі признання і пошану від нас всіх.

Пані Наталка набула свої духовні цінності у рідній церкві як також в Союзі Українок Канади, де вона була активною членкою. Вона почала співати в церковному хорі як молода СУМКівка, і була членкою Катедрального Хору продовж 50 років.

Як надзвичайно активною членкою Союзу Українок Канади, Пані Наталка вчила Недільну Школу при Катедрі Св. Івана, займала становище голови, секретарки, освітно культурної референтки, голови Української Школи, старшого і молодшого СУМК і інші позиції, і все брала участь там де були її діти. Вона також займала становище голови та містоголови у Провінційній Екзекутиві Союзу Українок Канади та містоголови у Крайовій Управі Союзу Українок Канади.

Вона також цікавилася і брала участь в політичному і громадському житті нашого міста, кандитувала на позицію алдермена, і за її активність під час Міжнародного Дня Жіночого Руху, одержала грамоту признання від управи міста Едмонтону.

Маючи непересічний талант була спеціалісткою до Українського Народнього Мистецтва, Наталка була спеціалісткою до писання писанок. Дуже багато труду і енергії вона вкладала в успішні вистави і демонстрування писання писанок. Багато СУМКівців навчалися писати й розуміти писанки під її наглядом. Статті про неї і її вклад праці в писанчарське мистецтво, появлялися в різних часописах і публикаціях Канади і Америки.

Наталка очолювала комітет Багатокультурности і координувала працею над ілюстрованим виданням Союзу Українок за її редакцією під назвою „Українська Канадіяна".

Про її дальші заслуги, я тепер буду говорити англійською мовою.

***

Today, we are celebrating Natalka's life, her warmth of friendship, her numerous accomplishments, the wonderful experiences we have all shared with her through the years.

Natalka was in a class by herself, and was very special to all who knew her.

Her strength of character and determination, enabled her to accomplish much in her life. This she did with enthusiasm and with great satisfaction.

The Ukrainian Women's Association of Canada, played a major role in Natalka's life. She held numerous executive positions on the Local, Provincial, and National levels of the Association. Natalka was very capable, and with her leadership skills she guided and encouraged both younger and older women to take on executive positions, and to excel at what they did.

Natlaka has been the heart and soul of the St. John's Cathedral Branch, of the Ukrainian Women's Association of Canada, and everyone who knew her admired and respected her.

The organization and success of our catering business has been largely due to her efforts, negotiating and hiring our Chef, and monitoring our successes.

If any questions needed to be answered Natalka knew the history of our organizations, and of our church, and was well equipped to address any issue. Natalka spent many years on the Board of Directors of St. John's Cathedral during the building of the auditorium as well as many years later, during the renovation of it.

Worthy of note is that Natlaka was an Honorary Life Member of both St. John's Cathedral, and the Ukrainian Women's Association of Canada, St. John's Cathedral Branch, and has been a member for 54 years.

Natalka was named "Volunteer of the Year" by the St. John's Cathedral Branch, and has single handedly redefined the word "volunteer", and brought it to a higher level. She used to say, that the reward for volunteering had to be the personal satisfaction derived from one's efforts.

Just a little addition regarding Natalka's political aspirations. When Natalka ran for Alderman, I was her Campaign Manager. We used to get up at 4:00 in the morning to be at the packing plants at 5:00, handing out

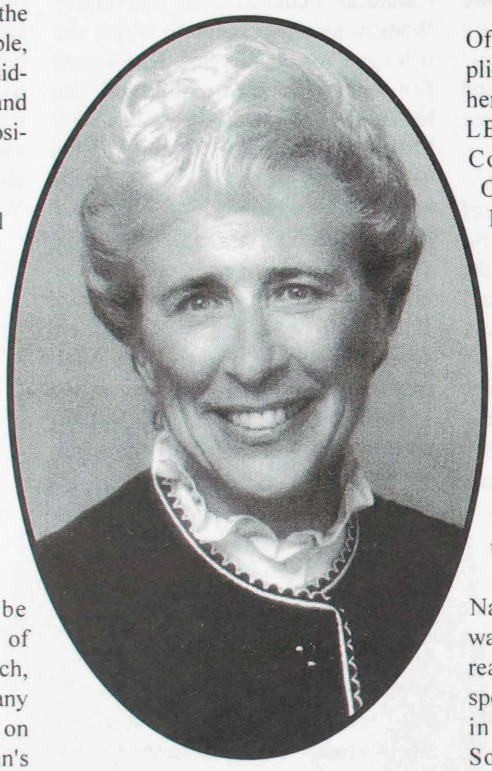

pamphlets and talking to the workers. We really did not want to do this, but all the other Aldermanic Candidates were doing this, so we thought we should as well. Later in the day we would attend 3 or 4 functions.

Natalka was a natural and had the makings of a true politician. She spoke well, communicated well, and never seemed to tire, but most of all, she could talk around issues she was not completely sure of very convincingly. Now Gene, is this not the mark of a true politician?

To say Natalka was articulate, is an understatement. Her presentation to the City Hall Alderman regarding the return of the Madona of the Wheat to the City Hall Grounds, was truly masterful. After she was finished there was no doubt the Madonna would be returned to its rightful place, and so it was.

Of all the things that Natalka accomplished in her life, what stands out is her leadership skills. Natalka was a LEADER. She was President or Committee Chairman of many Organizations, Boards, Institutes, Museums, Youth Groups, as well as Special Projects.

She received a multitude of public recognitions, awards, certificates, medals and press reports, too numerous to name, but what gave her the most satisfaction was providing guidance, encouragement, and incentive to those around her, always trying to find ways of getting younger people involved.

Natalka was a very good athlete, and was nicknamed Babe for a very good reason. She excelled at playing most sports, but in particular soft ball, and in 1987 was awarded the Amateur Softball Association Hall of Fame Certificate.

One day when Natalka and I were having Tea she said: "You know Gloria, I feel good about my family; my children are on solid ground, and so are my grandchildren. I have always tried to be a part of their lives, and, oh, yes, I meant to tell you, I even had a talk with one of my grandsons about the birds and the bees." How did it go, I asked. "Oh, very well. He listened attentively, and I found it really easy talking to him, not like with Myron. When Leo said, 'you know Myron, I think it's time we had a talk about the birds and the bees', Myron replied, "Yes, Dad, WHAT WOULD

YOU LIKE TO KNOW?" End of conversation, and then she said the phone rang, thank goodness.

Natalka wrote beautiful poetry for all occasions, whether it was the 50th Anniversary of the Ukrainian Women's Association of Canada, or poems for her friends celebrating a Birthday or an Anniversary. If Natalka was present at the celebration, she would read the poem, often tearfully, for Babe was very emotional, and cried when she was happy, and when she was sad.

Natalka has through the years been very active in the Ukrainian Community in Edmonton, along with her daughters Leona Faryna Bridges, and Christine Zwozdesky, and her son Dr. Myron Faryna of Victoria, B.C.who are following in their parents' footsteps.

Natalka will be remembered as a role model for all of us, for her optimistic approach to life, her sparkling personality, and one who lived by example and never complained, but most of all, she will be remembered as a very SPECIAL PERSON, who lived life with a passion, and was loved by all who knew her.

On a personal note, I would like to say, that it has been my privilege to have had Babe as my best friend. She has been my confidant, my advisor, my collaborator, but most of all, we were friends who finished each others sentences.

We have laughed and cried together, and I feel honored and privileged to have had her in my life. I will miss her terribly.

Вічна їй память!

Eulogy delivered Feb. 21st, 2000, at Funeral Dinner by Gloria Ferbey

Along with this write-up Gloria Ferbey forwarded a donation of $150.00 to the Promin Press Fund in memory of Natalka Faryna Kit

MARY GAUK
April 3, 1910 - April 26, 2000

Mary Gauk passed away on April 26, 2000 in Edmonton, Alberta at the age of ninety. Mary was born to a pioneer family, Dmytro and Martha Bayer, in Wakaw, Saskatchewan on April 3, 1910. She graduated from high school in Saskatoon where she resided at the Peter Mohyla Institute. At the Institute she took part in various Ukrainian cultural courses and it was here that she met her husband William. They were married on July 22, 1928.

They began their married life in Yellow Creek, Saskatchewan where William established a business as a general merchant. Mary, with a teaching certificate from Regina Normal School, taught in Yellow Creek and subsequently joined her husband in his business activities.

Both became very much involved in the Ukrainian community in Yellow Creek. In 1936 William and Mary were instrumental in leading the construction of St. Peter and Paul Ukrainian Orthodox Church. They devoted a great deal of their time and energy to the promotion of church activities including the organization of a church choir, a drama club and the

establishment of the Lesia Ukrainka branch of the Ukrainian Women's Association where Mary held various executive positions. Here Mary became very active in the cultural aspects of the Association. They both helped organize a youth group, CYMK, and arranged for conventions and cultural workshops for youth in the region.

In 1945 the Gauk family moved to Prince Albert where William continued his business pursuits with Mary's help. They joined the Holy Trinity Ukrainian Orthodox Church and were ardent workers in the congregation. Both were the original promoters and long time supporters of the 'Zeleni Hai' youth camp in Wakaw.

In 1965 Mary and William moved to Edmonton and joined St John's Ukrainian Orthodox Cathedral.

Caring came naturally to Mary. She was very devoted to her family and friends and dealt with them in a kind, thoughtful and unselfish way. She was talented and developed skills which included cross-stitch embroidery, gardening and baking 'kolachi'. She was happiest sharing produce and baking with family, neighbors and

friends. Her greatest love was Easter egg writing and she passed on this artistry to her children and grandchildren. Her artistic ability in this medium was well recognized and she conducted teaching classes for students, family members and friends.

Mary leaves to mourn two sons, Orest (Roma), Ehor (Julianna) from Edmonton, one daughter Gloria (Wally) from Vancouver and eight grandchildren: Gregory from Prince George B.C.; Lionel from Edmonton; Christopher from Bermuda; Stephen from Edmonton; Rachel from Toronto; Cathy from Vancouver; Dan from Vancouver; and Kristian from Vancouver. Her husband William predeceased Mary in 1980.

Mary, dear Mother and Baba will be forever remembered and loved for her kindness, generosity and selfless devotion to her family. Her children, grandchildren and great grandchildren will sadly miss her. VICHNAYA PAMYAT !

Prayer Services for Mary Gauk were held at St John's Ukrainian Orthodox Cathedral in Edmonton, Alberta on May 1, 2000 with Very Rev. Stephan Semotiuk officiating. Members of the Ukrainian Women's Association, St. John's Cathedral Branch, participated in the service. The pallbearers were Mary's six grandsons. Burial took place at Evergreen Memorial Gardens following burial services on May 2 .

In loving memory of their mother, her children, Orest, Ehor and Gloria donate the sum of $200.00 to the Promin Press Fund.

Submitted by her children along with a donation of $200.00 for the Promin Press Fubd

KATHERINE ZINYK

On Saturday, March 4, 2000 Katherine Zinyk passed away peacefully after a two-year battle with cancer. Prayers were held on March 6, 2000 at St. Andrew's Orthodox Church in Edmonton, with the funeral service being held at St. Volodymyr's Orthodox Church at Waskatenau, AB. Very Reverend V. Lakusta and Reverend A. Palamarchuk officiated.

Katherine Zinyk was born on October 13, 1917, the second of four children born to Maria and Yakim Boyko. They were raised in a two-room log home just north of Radway at Weasel Creek, experiencing the many hardships and joys of pioneer life at this time. She attended Shakespeare School completing Grade 10. Continuing with her education would have meant having to go to Edmonton, and as her parents could only afford to send one child for post secondary schooling, brother Steve was the one to go.

After her school years she worked for families in the community helping the housewives, especially during the harvesting season, cooking for the threshing crews. She married John Zinyk on October 4, 1941. Daughter Sonia arrived in 1942, and son Gene in 1948. Kate was blessed with four grandchildren: Collin, Shelley, Stephanie and Tessalyn, who had the privilege of growing up with Babucia, as Babucia cared for all four kids on the acerage in Sherwood Park. These four fortunate youngsters gleaned much from their Grandmother's patience, gentleness and wisdom, learning to respect and appreciate the most important values in their lives. These values are part of them and their lives today, although they are probably unaware of this strong, guiding influence.

Kate was active in the church community even as a youngster. The Boyko family were members of the Radway Orthodox Parish and the children were active in the youth organization CYMK. In December 1941, two months after her marriage, she and John joined the Waskatenau Parish of St. Volodymyr, and then in 1943 Kate became a member of the Olga Basarabowa Branch of the Alberta Ukrainian Women's Association at Waskatenau. In their retirement years, after moving to Sherwood Park, she and John became members of the St. Andrew's Orthodox Sobor in Edmonton as well. During her active years in Waskatanau, Kate held executive positions in the UWAC for many years. She was secretary and treasurer. She served on many committees and attended conventions in Edmonton as a delegate. She taught Sunday school and Ukrainian school. With mandolin in hand she taught carolers, both adult and children, and prepared choirs for concerts (Taras Shevchenko and St. Nicholas). During her later years she often spoke of the children she had worked with who were dear to her, even though by then they were all adults. She sang in the Waskatenau choir and was a member of the Radway District church choir singing in all the district churches. During the 1960's she undertook

the beginning steps in the huge task of the compilation and organization of the Waskatenau UWAC archives, ensuring the preservation of these historical records. In 1992, she received recognition as a pioneer member of 50 years or more in both the Waskatenau and St. Andrew's Ladies Organizations.

In 1974 Kate and John retired from the farm and moved onto their daughter's acreage at Sherwood Park. Here they cared for their grandchildren for several years. Kate took much pleasure in tending her vegetable and flower gardens at her home in Sherwood Park, as well as at the Senior's Lodge where she resided for the last five years of her life. Her passion throughout her life was needle work, knitting and crocheting. She crocheted and knitted countless afghans, with many family members and friends having at least one of her beautiful creations.

Kate lived a fulfilling life, centered around her family: children, grandchildren, as well as the extended Boyko and Zinyk families, and many, many friends.

Kate is survived by her husband of 58 years, John; daughter Sonia;. son Gene and his wife Heather; grandchildren Coliin Kosowan, Shelley and her husband Kevin Budinski, Stephanie and Tessalyn Zinyk; great-grandchildren Amy, Lucus, and Becky Budinski; sisters Anne Elaschuk, and Pauline Letersky, and sister-in-law Isabelle Darcovich. She was predeceased by her parents Maria and Yakim, and brother Steve Boyko.

May God grant eternal rest to His departed servant, Katherine. Vichnaya Pamyat!

Submitted by Sonia Kelly
With donations to Promin:
Husband John Zinyk $50.00
Daughter Sonia Kelly $50.00

В пам'ять моїх дорогих батьків, ПЕТРА і МАРІЇ ШЕВЧУК складаю пожертву в сумі $80.00 на пресовий фонд Променя з нагоди 40-ліття його існування.

Віра Шевчук
Вілодейл, Онтаріо

Our dear member **CAROL STURBY** of Gronlid, Sask., entered into eternal rest December 6, 1999 at the age of 55 years. We are donating $25.00 to the Promin Press Fund as an everlasting wreath in memory of our dear member of the UWAC Kniahynia Olha Branch . Vichnaya Pamyat!

Mary Arsenie, President
Gronlid SK

PAULINE ANDRUSIAK of Calgary, Alberta entered into eternal rest on June 5, 1999 at the age of 86 years. As an everlasting wreath in memory of our dearest friend and "Sister in Christ" we are donating $25.00 to the Promin press fund. May her memory be eternal!

Walter and Mary Nychka
Calgary, Alberta

3-го квітня в Ріджайні, Саск. відійшла у вічність довголітня громадська діячка

ГАЛЯ КЛАПУШАК

Центральна Управа Союзу Українок Канади і Редакція Променя висловлюють родині, приятелям і знайомим глибокі співчуття.

Вічная Пам'ять!

EILEEN KLAPOUSHAK (SHEWCHUK) of Regina, Sask. entered into eternal rest on April 3rd, 2000. As an everlasting wreath in her memory a donation of $100.00 is made to the Promin Press Fund. Vichnaya Pamyat!

Orest and Adele Shewchuk
Wakaw, Sask.

In loving memory of **EILEEN KLOPOUSHAK (SHEWCHUK)** of Regina, Sask, who passed away on April 3, 2000, as an everlasting wreath in her memory a donation of $50.00 is made to the Promin Press Fund. May her memory be eternal!

Morris & Millie Shewchuk
Martensville SK
Elsie Marshall (Shewchuk)
Saskatoon SK

Forwarding a donation of $150.00 to Promin as an everlasting wreath in memory of EILEEN KLOPOUSHAK. She was a person to respect and admire. We sadly mourn her passing. May her memory be eternal. Vichnaya Pamyat!

Thelma Lazarowich
Zonia Lazarowich
Edmonton, Alberta
and Halia Lypka
Hamilton, Ontario

It is with great sadness that I received the news of EILEEN KLAPOUSHAK's sudden passing. She was a very special person who will be deeply missed by all whose life she touched. A donation of $25.00 is made to the Promin Press fund in her memory

Orysia Sushko
Hamilton, Ontario

Як нев'януий вінок в світлу пам'ять НАТАЛКИ ФАРИНИ КІТ, складаю $25.00 на ювілейний фонд Променя. Її заслуги на громадсько-церковному полі будуть на завжди добрим прикладом всім нам до наслідування. Вічна їй пам'ять!

Орися Сушко
Гамільтон, Онтаріо

В одинадцяту річницю упокоєння мого незабутнього мужа ТЕФАНА ГАРБУЗА, який упокоївся 8-го травня 1989 р. дарую $50.00 на пресовий фонд Променя в його світлу пам'ять. Вічна їй пам'ять!

Марія Гарбус з родиною
Саскатун,Саскачеван

Enclosing $40.00 to mark the 40th anniversary fund of Promin. This donation is in memory of my late husband ALEXANDER KUCHERAVY, father and grandfather who passed away ten years ago this year. May his memory be eternal. May his memory be eternal!

Anne Kucheravy and family
St. Anne, Manitoba

В світлу незабутню пам'ять моїх дорогих родичів ВАСИЛЯ БАЧИНЬКОГО і маму СОФІЮ. Тато упокоївся в черні 1970 р а мама в серпні 1979 р. Нема такого дня, щоб я їх не пригадувала їх, бо вони були побожні родичі з добрим серцем для своєї родини, церкви і сусідів. В їх пам'ять дарую $40.00 на Пресовий Фонд Променя з нагоди 40-ліття Променя.

Хай Всевишній Господь оселить душі їх там де всі праведні спочи вають. Вічна їм пам'ять!

Андрій і Каролька Малайко
Едмонтон, Альберта

COOKIES

using a Food Processor

26 2 1/2 inch graham cracker squares, broken in quarters (1 1/2 cups crumbs)

Preheat oven to 350 degrees F. Position Knife Blade in Bowl with Disc above it, shredding side up. Crumb graham crackers

1 package (6oz.) butterscotch chips
5 tablespoons butter

In 1-quart saucepan, combine butterscotch chips and butter and melt over low heat. Remove from heat. Stir in crumbs. Set aside 1/2 cup of mixture. Press remaining mixture into ungreased 8-inch square baking pan. Bake 10 minutes.

1 package (8 oz.) cream cheese, chilled, cut in 6 pieces
1/4 cup sugar
2 eggs
2 tablespoons all-purpose flour
1 tablespoon lemon juice

Position Knife Blade in Bowl; add remaining ingredients. Process until smooth, about 10 seconds. Spread over hot, baked crust. Sprinkle reserved crumb mixture over top. Return to oven and bake 20 to 25 minutes. Cool and cut into squares. Store in refrigerator. Makes 16 (2 inch) squares.

Our National President, Sonja Bejzyk and I were treated to these delicious cookie bars when visiting the Lesia Ukrainka Branch in St. Catharines ON in March of this year. They were baked by Olia Holowacz.

ЗНИМКИ / PICTURES

Редакційна Колегія і Адміністрація Променя просять Вас звернути увагу на слідуючі прохання відносно поміщення знимок в журналі:
1) Кошт за поміщення кожної знимки $25.00. Про-си мо висилати цю суму разом із дописом про Вашу імпрезу, співчуття, і.т.д.
2) Знимки повинні бути виразні і доброї якости. Чи м краща знимка, тим кращий результат.
3) Коли можливо включайте знимку(и) із дописами. Читачам цікаво бачити знимку(и) з імпрез і.т.п.

The Editorial Board and Administration of Promin wish to draw your attention to the following requests regarding publishing pictures in our journal:
1) The cost for each picture is $25.00. We request that this amount be included with your write-ups, in memoriams, etc.
2) Pictures should be of good quality. The better the quality, the better the final result.
3) Whenever possible, include a picture(s) with your write-up. This makes your article that much more appealing to our readers.

Books, Magazines, Newspapers, School & Office Supplies, Handicrafts, Jewellery, Pictures, Embroidered Blouses, Threads, Fabrics, Greeting Cards, Videos, CDs, Cassettes, Supplies for Easter & Christmas, Post Office, Parcels to Ukraine

W. KLISH
M. STECKO
Phone: (416) 703-2752
Fax: (416) 703-2753

Arka Ltd.
UKRAINIAN BOOK STORE & GIFTS

575 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT., CANADA
M5V 2B6

PETERS, BROWN
CHARTERED ACCOUNTANTS
- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
703 Evans Avenue Suite 100, Etobicoke, Ontario, M9C 5E9
Tel: (416) 621-3313 Fax: (416) 621-3323

Kazka Productions
Author - Lena Hryhor Gulutson Artist - Larisa Semballiuk Cheladyn Musician - Gene Zwozdesky

The Mosquito's Wedding
Ой що ж то за шум
A comical spoof of a Mosquito's Wedding. Translated from a traditional Ukrainian Folk Song. Set to lively dance.

The Enchanted Christmas Tree
Зачарована Ялинка
Imagine a Christmas Tree that magically comes to life on Christmas Eve as Ivas' and his family are enjoying "Sviata Vecheria", the traditional Ukrainian Christmas Eve dinner. This delightful musical story relates the many traditions surrounding Ukrainian Christmas.

Snow Folk Song
Снігова пісня
In this song the children make a Snow Grandma and Snow Grandpa. Under a magic spell these snow folks come to life and dance a "hopak" together with all the animals of the forest.

"Vesnivka" Spring Serenade
Веснівка
This is an enchanting read-and-sing-along book that celebrates the return of spring. All the animals rejoice in dance and song at the changing of the season. It culminates in the making of an Easter Egg.

Sing-A-Long Treasures
Співучі Скарби
A collection of songs and rhymes for children of all ages, covering all seasons and main holidays.

Colourful children's books in Ukrainian and English with lively music and printed verse.

Each book with cassette $12.95, includes GST

We pay shipping!!

Send cheque or money order to:
KAZKA PRODUCTIONS LIMITED
11524 - 78 Avenue • Edmonton, Alberta
CANADA • T6G 0N5
ph: (403) 436 - 3010 • fax: (403) 471 - 5501
e-mail: cheladyn@freenet.edmonton.ab.ca

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

☞ Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $3.5 million awarded.

☞ Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.

☞ Inquire about living bequests and designated funds.

☞ Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

Natalie Ostryzniuk, representing UWAC Daughters of Ukraine Branch, Regina SK, presents a donation to Eugene Kucey, President, Headquarters, Ukrainian Museum of Canada, UWAC in Saskatoon SK.

65th Anniversary Initiatives Launched at Ukrainian Museum of Canada, UWAC

A series of events in April launched a year to celebrate the Museum's 65th anniversary occurring in August, 2001.

A major fundraising event on April 8, 2000 was dedicated to the Special Collections Gallery and provided the impetus for further fundraising efforts.

The Museum hosted its 19th Annual Museum Conference on April 8, 2000 with 38 representatives from the headquarters Board, its five branch museums and component organizations of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada. Topics of mutual interest were discussed including fundraising strategies, program highlights and opportunities for collaborative projects. The Conference was part of Phase II of the New Environs today - Net:Ukrmuse project, the objective of which is to develop and maintain liaison with the branch museums and provincial and national organizations in order to enhance membership, fundraising and communications initiatives.

UKRAINIAN ORTHODOX LIBRARY OF
ST JOHNS
10611-110 AVE
EDMONTON AB
T5H 1H7 1-Dec-2001